

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026
REGD.NO. 37926/83
ESTABLISHED : 1983
విడుదల సంవర్షం 2024
వెల - ₹ 10.00

సాయిబాబా
ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక
సంపత్తి: 42 సంచిక: 07

పుష్టి భరద్వాజ గురుదేవుల జన్మదినంతోత్సవము

08-11-2024 (తిథి - కాల్పీక శుద్ధ సప్తమి)

పూజల పండిగలు

నవంబర్ 01 - ఏపోవళి

నవంబర్ 02 - శ్రీ రంగన్మి బాబు గారి ఆరాధన [తిథి - కార్తిక శుద్ధ పాండ్యమి]

నవంబర్ 06 - అవధూరత శ్రీ నాంపల్లి బాబా ఆరాధన

నవంబర్ 08 - పూర్జు భీరదాజు గురుదేవుల జన్మచినేత్స్వము

[తిథి - కార్తిక శుద్ధ సప్తమి]

నవంబర్ 15 - కార్తిక పూర్ణిమ

శ్రీ సాయిబాబా మహానమాధి చెందిన విజయదశమి పర్వచినాన్ని అక్షింబరు 12, శనివారం నాడు శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ టవ్వు సన్నిధానములో భక్తిశ్రద్ధలతో జరుపుకున్నారు. ఈ సందర్భంగా గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథీ జ్ఞానేశ్వర్ దంపతులు 108 రకముల మందార పుష్టిలతో విశేష పూజ చేశారు.

సాధనలు లేదా ప్రార్థనలు?

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

సాయి చలితును పదేపదే పారాయణ చేసినవాలికి, మొదటి పారాయణలో ఆశ్చర్యం కలిగించిన సంఘటనల పట్ల అదే భావాన్ని పాడుగునా నిలుపుకోవడం కష్టమవుతుంది. ఆ కారణంగా పారాయణ, పూజలో నిరుత్సాహం, అస్తిరత చోటుచేసుకుంటాయి. సృష్టిలోని ప్రతిటి స్థిరంగా వుండక కాలగితిలో అటు పెరుగుతూనో, ఇటు తగ్గుతూనో వుంటుంది. ఈ విషయాన్ని గుర్తించి పారాయణలో నిరుత్సాహం కలగకుండా జార్గత్త పడకపోతే సాధన నిర్ణయించాలి.

ఇదే ప్రమాదం మహాత్ముల నన్నిధిలో యొక్క కాలం ఉన్నవాలికి కూడా యొదురవుతుంది. వారు మహాత్ములన్న అభప్రాయాన్ని పాడుగునా నిలుపుకోవడం కష్టమవుతుంది. వాలిలోని దివ్యత్వాన్ని గుర్తించే సామర్థ్యం క్రమేషీ తగ్గి, వాలిని కూడా సాటి మానవునిగా భ్రమించే ప్రమాదం వుంది. ఆ కారణంగానే శ్రీసాయితో ఎంతో చనువు అనుభవించిన శ్యామ శ్రీసాయి శలీరులై వుండగా వాలిలోని దివ్యత్వాన్ని గుర్తించలేకపోయానని వాపాయాడు.

సాధన సజీవంగా సాగాలంటే ప్రకృతిలోని ప్రతి అంశాన్ని నిశితంగా పలిశీస్తూ యిం సృష్టిని నడిపిస్తున్న శక్తిని గుర్తించి ఆలోచిస్తూ వుండాలి. ఈ యోచన అద్భుతమైన అనేక సృష్టి రహస్యాలను బహిర్గతం చేస్తూ ఆశ్చర్యకరమైన సృష్టి తత్త్వాన్ని దర్శించచేస్తుంది. చెట్టు నుండి పండు రాలి పడినప్పుడు మనకు యేమీ అనిపించదు. కానీ యీచిన న్యాటన్ వంటి మేధావిని ఆలోచించచేసి వాలి ప్రజ్ఞను మేల్కొల్పి సకల మానవాళికి మేలు చేకూర్చే అనేక విజ్ఞాన శాస్త్ర సూత్రాలు కనుగొనేలా చేసింది. అలాగే రోగర్ధస్తులనూ, వృద్ధులను, శవాలను నిత్యం చూస్తున్నా మనకు యేమీ అనిపించదు. కానీ యీచిన బుద్ధునిలో యోచన రేకెత్తించి సర్వ మానవాళిని దుఃఖ విముక్తులను చేయగల మార్గదర్శక సూత్రాలను తపస్సు చేసి కనుగొనేలాగా పురిగొల్పాయి.

సృష్టిలోని ప్రతి అంశాన్ని అదే మొదటిసాయిగా

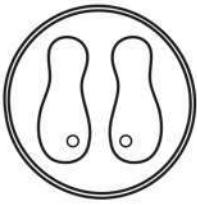
చూస్తున్నంత కుతూహలంగా పలిశీసించడం నేర్చుకుంటే సాధన నిత్యనూతనంగా, సజీవంగా, సంతోషప్రదంగా వుంటుంది. ఒక గ్రామానికి మొదటిసాయిగా వెళ్ళినప్పుడు మనం అక్కడి భవనాలను, పార్కులను కుతూహలంగా పలిశీసిస్తాం. అదే కొంతకాలం అక్కడ గడిపాక మనకు అవసరం వుండే వాటిని మాత్రమే గుర్తుంచుకుని మిగిలిన వాటిని విస్తుిస్తాం. పలిచయం పెరగటం వల్ల సంభవించే ప్రమాదం యిటి. మన సాధనను యిం ప్రమాదం నుండి రక్షించుకోకపోతే పూజ, పారాయణలు తృప్తి శాంతులను యివ్వక క్రమేపి విసుగు పుట్టిస్తాయి.

పలిశీలనాత్మకుడైన సాధకునకు సృష్టిలోని ప్రతి అంశము సద్గురువై బోధిస్తుంది వాస్తవానికి యిం కనిపించేదంతా తన రూపమేనని సద్గురువు అనుభవాన్ని యిస్తాడు. ఈ అనుభవాన్ని జార్గత్తగా గుర్తించడమే నిజమైన సాధన.

మనం 'గురు బ్రహ్మ' శ్లోకాన్ని నిత్యం పలిస్తాము. బ్రహ్మ, విష్ణు, శివులను మనం ఎప్పుడూ చూడలేదు. వారెవరో మనకు తెలియదు. కాబట్టి యిం ధ్యాన శ్లోకాన్ని పలించినప్పుడు మనకు యే అనుభూతి కలగదు. అట్లుగాక నిరంతరం యిం జగత్తును ఆవిర్భవింప చేస్తున్న దానిని బ్రహ్మ తత్త్వంగాను, ఈ జగత్తును ఒకే లీతిలో నిలిపి ఉంచేదాన్ని విష్ణు తత్త్వంగా, ప్రతిక్షణం జగత్తులోని సమస్తాన్ని నశింపవేసేదాన్ని శివ తత్త్వంగాను, యిం మూడు తత్త్వాలు యే మూలశక్తి వల్ల పనిచేస్తాయో దాన్ని పరబ్రహ్మగాను గుర్తిస్తే, గురుబ్రహ్మ శ్లోకము అర్థవంతమై, ధ్యానం సంతోషప్రదం అవుతుంది. మన కంటి రెప్పులాడేబి కూడా యిం మూలశక్తి కారణంగానేనని గుర్తుంచుకోవాలి. ఈ ఒక్క విషయాన్ని గుర్తుంచుకుంటే మనకు పరమార్థం లభిస్తుంది.

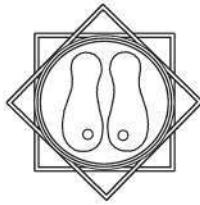
కరెంటు వేశియినప్పుడు చేతిలోని బెడ్ లాంప్ ఆలపాకుండా జార్గత్తపడితే దాని సహాయంతో అగ్గిపెట్టి, కొవ్వుత్తులు అన్నింటిని వెతుకోవచ్చు. ఈ ల్యాంప్ మన

మిగతా 29వ పేజీలో

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక ప్రేజ్ఞనిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంఖ్య: 42

నవంబర్ - 2024

సంచిక: 07

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,
మన "సాయిబాబా"

విషయ సూచిక

01.	సాధనలో ఎలా పురోగమించాలి?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపూర్ణ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	05
03.	వంతెన మీద ఎవరూ ఇల్లు కట్టుకోరు	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
04.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీమతి కల్పవల్లి	10
05.	మాతృదేవి జన్మదినిశ్శ్వాస వేడుకలు	శ్రీమతి టి. పద్మావతి	11
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	15
07.	బుద్ధ ధ్యాన ప్యాదయము	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	18
08.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	20
09.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	23
10.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	డా॥ తుంగతుల్ శేషగీలరావు	25
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ వెంకారెడ్డి	28

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550

www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందా వివరములు

విడి రుతు : ₹ 10-00

సంపత్తుర చందా : ₹100-00

సాయిబాబా ఏత్తికలో వెలువడే వ్యాపాలకు, అజ్ఞానాలకు ఆయా రచయితలే బాధ్యతలు.

యాచ్చి వీరు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- శ్రీ శిలాడీ సాయిబాబాగారు రూపొయల కట్టలు కుమ్మలించినపుడు (సాయిబాబా పత్రిక అక్టోబర్ 16, 1983) తత్త్వాలికాధిపతులు పోషకుల కొఱకు ప్రాకులాడుట ఎందుకు? ముందు తెలుగుదేశపు సత్యాన్వేషకులందరూ శాంత్యాన్వేషణ సాగించవలసి యున్నది మహాతయా?

- కె.పి. రాఘు, మల్కాజిగెరి

జవాబు :- పత్రికలను గానీ, సాహిత్యమును గాని చదిలి ఆనందించగలగాలంటే, ముందు సహృదయత కావాలి. ఒక వాక్యంలో నవరసాలు పోషించబడినప్పుడు, ఏదో ఒక రూపము అందులో వున్నదని భ్రమించటం సహృదయతకాదు. అలాగే 'సాయిబాబా' పత్రికలోని యితర శీర్షికలతోపాటే, పైన మీరు తెల్పిన సాయిల కూడ ఉన్నదని మీరు గుర్తించాలి. మా సంపాదకీయములు, ఇతర వ్యాసములు, మా ర్థంధములు, సంచికలోని (జినవల 16, 1984) ర్థంధసమీక్ష చూచిన మీ ప్రశ్నలోని లోపము మీ కర్మమవగలదు. జీవితంలో ఎప్పుడైనా అత్యవసరమైనపుడు ఎవరైనా సహృదయులు, ఒక వ్యక్తికి సహకరించారంటే అర్థం, వారు జీవితాంతం పాడుగునా, కూర్చోపట్టి మేపుతారని అర్థం గాదు. అలానే జీవితాంతం మేపారంటే అత్యవసరమైనపుడు సహకరించరనిగాదు. ఇందులో ఏ ఒక్క మాటను మాత్రమే అంటిపెట్టికోడం విజ్ఞత కాదు. ఆ కారణంగా రెండవ దానిని నిరాకరించడము మానవత్వము కాదు. భక్తులక్తువసరమైనపుడు సాయి సహకరించేమాట వాస్తవమన్నదానికి లక్ష్మార్గి

నిదర్శనాలున్నాయి. ఆయన లీలలస్తి మన విజ్ఞత అనే కత్తిపీటకు లోకువ అనుకోవడంకూడా విజ్ఞతగాదు. తల్లి అప్పుడప్పుడు జిడ్డను ముద్దాడినంతమాత్రాన జీవితాంతం, తిండి, తిప్పులకు యత్నించని అప్పయోజకుడిగా అతడిని ముద్దులతో ముంచెత్తుతుంటుందనడం విజ్ఞతా? మన అబిప్రాయాలకు, కొలత బద్దలకు బంచిలమై ఒక మూల భక్తులు చేస్తున్న కృషికి మెచ్చి ప్రోత్సహంగా ఆ శ్రీగురుడు ప్రదర్శించిన లీలను వివారణ బోనెక్కించడంలో మన దురహంకారమే బోనెక్కుతుంది. ఎంతటి మేధావికైనా, ఎవరి ప్రత్యుషానుభవాన్ని, ఏ మెట్టి వేదాంతపు సూత్రాల త్రాసులోను తూచే హక్కు, జీవితము సృష్టి యివ్వపు. ఆ లీలను ప్రదర్శించినంత మాత్రాన తక్కిన సద్గుర్ాన్వేషణాత్మకమైన వ్యాసాలను ప్రచురిస్తున్న సంగతి మరచి వేసిన ప్రశ్న యిచి.

దేవుని గూర్చిన సత్యశోధనము ప్రతి జీవితనకు చేత్తునై స్థాయిలో చేసి, తమ కవసరమైన, అందిన సమాధానాలను పాందుతుంది. వారు పాందే సమాధానాలు వారికి సమాధానాల్లోతే చాలు మనకు కానవసరంలేదు. ప్రతి ఒక్కరి అన్వేషణా మనకు నచ్చిన లీతినే సాగాలని, ప్రతి

ఒక్కరికి లజంచే సమాధానము మనకంగీకారయోగ్యంగా వుండాలనడానికి మనమేమన్నా మానవజాతి యంతటికి భగవంతుని తరపున వకాల్తా పుచ్చుకున్నామా ? ఇది ఆధునిక అహంకారం గాదా? మానవులందరము మన అన్యోషణా లీతులను, ఫలితాలను సాటివారితో పంచుకోడం మానవత్వం. అదే యా పత్రికద్వారా ఆ భక్తులు గూడ చేస్తున్నారని గుర్తించాలి.

ఈ పత్రిక వ్యవస్థాపన వెనుక నుండి మా దృక్పథమేమో ‘శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర’, ‘శ్రీ సాయి ప్రబోధామృతము’, ‘మతం ఎందుకు’, ‘పురుషుక్త రహస్యము’ వంటి మా ప్రచురణలు చూస్తే తెలుస్తుంది. అటి చూస్తే మీలీ ప్రశ్నవేయరు. ఏ సంస్కృతమించే ఏ విషయమైనా దాని మూలసిద్ధాంత పరిధిలోంచి చూస్తేగాని సలిగా బోధపడే అవకాశంలేదు. లేకుంటే ఏ ఒక్క ప్రశ్నకు సంబంధించిన వివరమంతా, ఒక వ్యాసంలోనో, సంచికలోనో, సమాధానంలోనో, లభ్యమవ్వజాలదని, కొంచెం యోచిస్తే గాని తెలియదు. ఒక వ్యక్తి పరిశీలన ఏ మాటగాని, చేసిన ఏ పనిగాని, ఆ వ్యక్తి యొక్క తత్త్వం మొత్తాన్ని, వారితో మనకు గల యావత్త పరిచయం దృష్ట్యా చూస్తేగానీ సలిగా అర్థం

కాదుగదా! అలాగే యిటిను.

అయినా అడిగారు గనుక ఒక్కమాట! వాస్తవానికి మాకందలకీ ఎప్పుడు కీప్పమైన పరిస్థితి ఏర్పడినా, శ్రీ సాయి అలానే సహకరిస్తున్నారు. జీవితంలో ఆత్మియులులాగా! మిగిలినప్పుడు మా శక్తి సామర్థ్యాల మీద నడవసిస్తున్నారు - మరలా జీవితంలో మన ఆత్మియులు చేసినట్టే. కొందరు కోరకనే పత్రికకు సహకార మంచించబట్టే, ఆరంభించగల్గాము. అందుకు అర్పిలమవడానికి మా శాయశక్తులా కృషి చేస్తున్నాము. సాయి ఒక్కరే ఆవసరమైన సహాయమల్లా మాకందిస్తుంటే, పత్రిక ద్వారా అమూల్య విషయాలందుకొనే చదువరులు మాతో సహకరించాలని, అసమర్థులుగా వుండిపోరాదని, సాయి సంకల్పం గనుక, వారి సహకారాన్ని కూడా కోలి, వారి ప్రాథమిక కర్తవ్యాన్ని వారికి గుర్తు చేయవలసిన మా బాధ్యతను ఖిర్మలించడానికి, మేము అలా సహకారం కోరుతున్నామని గుర్తించండి. చదువరులలో ‘శాంత్యాన్యోషణ’ ను పురికొల్పి, సహకరించడానికి, మేము చేస్తున్న కృషికి, మీరు చేయవలసిన కర్తవ్యాన్ని గూడ గుర్తిస్తే సంతోషము. ●

సాయి స్వాక్షరి

“సదా నన్ను ప్రేమతో తలచుకుంటూ వుండు. అంతులేని ఆనందం లభిస్తుంది.”

ఆవిర్య విషి

“ఈ తలచుకోవటం అనేక రకాలు. కోరికలు తీర్చమనో, లేక తానుకొన్నది కావాలనో బాబాను తలచడం. అలా కాక ‘ఆయన నన్ను సదా వెంట వుండి కాపాడుతూ వున్నాడు, నా రక్షకుడు, ఆయన లేక నేను లేను’ అని చింతించడం నిజమైన భక్తియోగ పరాకాష్ట. గాయం మానినా కూడా భాగోజి సాయి చేతికి నూనె రాసి ఆకు కట్టడంలోని అంతరార్థము ఇదే! అట్టి ప్రేమ భావమే భక్తి యోగంలో పరాకాష్టత చెందిన భక్తుని హృదయ నివేదన.”

(అక్టోబరు 2011 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

వింతెన తీర్చ

యిరువూ ఇల్లు కెల్లుకేరు

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

“వింతెన” తెన మీద ఎవరూ ఇల్లు కట్టుకోిరు” - పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగారి మహాత్మరమైన సూక్తి. ఇటువంచి సూక్తి ఇంతవరకూ ఎవరూ చెప్పలేదేవో! కారణం జీవిత సత్యమంతా అందులో ఇమిడి వుంది.

‘వింతెన’ - దేనిషైనా దాటడానికి మాత్రమే ఉపయోగిస్తాము. బీనికి మరొక అర్థం అతిక్రమించడమని కూడా చెప్పుకోవచ్చు.

మానవ జీవితమే వింతెన. బీని ద్వారా జన్మపరంపరలను అతిక్రమించవచ్చు. అలా అతిక్రమించడానికి ఉపయోగపడే పరికరం ఈ జన్మ. ఈ పరికరంతో అతిక్రమించాలి కూడా. కారణం ఇట్టి ఆవకాశం మరే జన్మ ఎత్తినా రాదు.

అసలు స్వంత ఇల్లు ఎందుకు కట్టుకుంటాము? మనబి అనేబి మనకొకటి ఎప్పటికీ ఉండాలని. అలాగే మన స్వంతంగా మనకు వుండాలని పొలాలు, స్థలాలు, నగలు, నాణ్యాలు, భార్యాజిడ్డలు మొదలైన వాటినెన్నింటినో సమకూర్చుకుంటాము. అవస్త్ర సమకూర్చుకోవడానికి ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేస్తాము. చివరకు అన్ని వధిలి వెళ్ళిపోతాము.

అయితే ‘జీవించి వున్నంతకాలం వాటిని సుఖంగా అనుభవిస్తూనే వున్నాం కదా?’ అని మనకనిపించవచ్చు. ‘సుఖంగా’ అనే మాటకు అర్థమేమిటి? భర్తను లేక భార్యను, జిడ్డలను, పొందినప్పటికీ, ఇల్లు, వాకిలి, నగానట్టా సంపాదించుకున్నప్పటికీ మనం సుఖంగా వుండగలుగుతున్నామా? లేక ఇవస్తీ మనకు వున్నాయనే

తృప్తిని మనం పూర్తిగా పొందగలుగుతున్నామా? ఇంకా ఏదో పొందాలన్న ఆశ లేక అసంతృప్తి లేకుండా వున్నాయా? ఈ బిషయం కొంచెం ఆలోచిస్తే మనకే ఆర్థమాతుంది.

అంటే ఇక్కడ అన్ని వదులుకుని జీవించాలా? అని మనకనిపించవచ్చు. అలా అని కాదు. ఇక్కడ సుఖశాంతులతో వుండాలనుకోవడం సమంజసమే. వాటికోసం ప్రయత్నించడమూ సమంజసమే. అందుకోసం ఇల్లూవాకిలి, భార్యాపిల్లలు కావాలనుకోవడం కూడా తప్పుకాదు. కానీ వాటి ద్వారా సుఖశాంతులు పొందగలుగుతున్నామా? అన్నది ప్రత్యు. అవి కావాలనుకోవడంలో సుఖశాంతులను కోల్పోవడం ఒక ఎత్తైతే, ఇవి ఉన్నా కూడా సుఖశాంతులు లేకుండా వుండడం మరొక ఎత్తు.

పీటిన్నింటికి మూలకారణం ఏమిటి? మనం రాగద్వేషాదులలో చిక్కి వాటికి సంబంధించిన మానసిక, శాశ్వత క్రియలలో కొట్టుకుపోవడం. దాని పర్యవసానమే అశాంతి. దాని పర్యవసానమే జన్మపరంపరలు. ఎన్ని జన్మలేత్తినా ఈ అశాంతి తరగడమంటూవుండదు - పెరగడమే తప్ప. ఈ అశాంతికి కారణం ద్వేషమే కానక్కరలేదు, రాగము కూడా అవ్వవచ్చు. ఈ రాగద్వేషాదులకు అనేకానేక కారణాలు. అనేకానేక పర్యవసానాలు. పీటితో మనిషి ఎవడి స్థాయిలో వాడు అతలాకుతలమైపోతాడు. దానినుంచి బయటపడనూ లేదు. శాంతిగా వుండనూలేడు. బయటపడడానికి పరిష్కార మార్గం గూడా తెలియక, గమ్యం లేక, కోటానుకోట్లు

జన్మలెత్తుతూ సుఖదుఃఖాలను అనుభవిస్తూ వుంటాడు. ఓనికి అంతెక్కేడ? మరి ఈ అశాంతి తీరేదలా?

అందుకని శాంతిని పొందడానికి మార్గం తెలుసుకోవాలి. మానవజన్మకు మూలమేమిటో తెలుసుకోవాలి. అనలు వంతెనమీద ఇల్లు కట్టుకోవాలనుకోవడమంటే ఏమిటన్నమాట? వంతెన మీదనుంచి దాటి పోకుండా అక్కడే ఎప్పటికీ వుండి పోవాలని అనుకుంటున్నాడన్నమాట. అలాగే మానవజీవితమనే వంతెన మీద “జన్మపరంపరలను దాటిపోకుండా ఎప్పటికీ ఇక్కడే అనేక జన్మలెత్తుతూ వుండాలనుకోవడమన్నమాట. ‘ఏమి? ఎన్ని జన్మలైనా ఎత్తువచ్చు. అన్ని విధాలా సుఖపడే జన్మ రావచ్చు కదా! అప్పిడిక్కుడే సుఖశాంతులతో వుండవచ్చు కదా!’ అనిపించవచ్చు. అది నిజమే గాని సుఖశాంతులతో కూడిన జీవితము రావాలంటే ఏమి చేయాలి? అందుకు మన పెద్దలు ఏమి చెప్పారు? ఆ సుఖశాంతుల కోసం మనం పూజించే దేవతలు, ఆరాధించే మహాత్ములు ఏమి చెబుతున్నారు? వాటి గులించి ఆలోచించి ఆచలించడానికి ప్రయత్నించినప్పుడే సుఖశాంతులు పొందగలుగుతాము.

మనం దేనినైనా మన ఇష్టాయిష్టాలననుసరించే చేస్తుంటాము. ఒక పని ఇష్టమన్నబి, చేయాలనుకుంటాము. మరొకటి ఇష్టం లేదు, చేయాలని వుండడు. అలాగే మాటలు, మిగతా అన్ని విషయాలు కూడా. అయితే మనకు ఇతరులతో సంబంధము వుంచి గనుక, వారికి ఇష్టాయిష్టాలు వుంటాయి గనుక, మన ఇష్టాయిష్టాల -- ప్రకారం ప్రవర్తించడానికి అన్నింటిలోనూ ఆవకాశం వుండడు. అక్కడే వస్తుంది అశాంతి. పోస్తి అవతలివాలి ఇష్టాయిష్టాల ప్రకారం పోదామంటే అవి సలయైనవని మనకనిపించదు. కనుక చేయాలనిపించదు. కనుక బాహ్యంగా ఘర్షణ పడినా పడకపోయినా మానసికంగా ఘర్షణ తప్పదు. అదే అశాంతికి కారణం. మరి ఓనిని అభిగమించడమేలా?

ఓనికి పరిష్కార మార్గాలు పెద్దలు అనేక విధాలుగా చెప్పారు. ఏ మార్గం ప్రకారం చూసినా మన ఇష్టాలను వదులుకోక తప్పదు. అంటే ఇష్టాయిష్టాలు

వదులుకుంటేగాని శాంతిరాదన్నమాట. ‘ఇష్టాయిష్టాలను వదులుకుంటే ఇక జీవిత మేముంది? ప్రతిటి అవతలివాలి ఇష్టం ప్రకారం చేస్తూ పోవడమేనా?’ అని అనిపించక తప్పదు.

ఇక్కడ ఇష్టాయిష్టాలను వదులుకోవడమంటే మనకేమీ వద్దని అనుకోవడం కాదు. మనకష్టమైనవి సంభవించినా, ఇష్టం లేనివి చేయవలసి వచ్చినా, అది మన కర్మ ఫలితంగా వచ్చిందనో లేక భగవంతుడు ప్రసాదించినదనో తలచినట్టుతే వాటి పట్ల సంతోషమూ, బాధా కేలుగడము జరుగదు.

ఆప్పుడు సుఖాలకు పొంగకపోవడమూ, దుఃఖాలకు క్రూరగ పోవడమూ జరుగుతుంది. తరువాత అన్నింటిపట్ల నిల్చిపు భావం కలుగుతుంది. ‘నిల్చిపుత’ అంటే జడత్వము కాదు, శాంతిని పొందడం. ఆప్పుడు మనం కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తిస్తూ పలితాలపట్ల నిల్చిపులమై వుంటాము. అందువలన శాంతిని పొందుతాము.

ఈ ప్రపంచంలో ఏటి శాశ్వతము కాదు. అస్త్రి కాలగర్జులో కలిసిపోవలసిందే. ఎందరో రాజులోచ్చారు, రాజ్యాలకోసం కొట్టుకున్నారు, ఏలారు, పోయారు. అలాగే ఎన్నో కోటూనుకోట్ల మానవులు మనలాగే వచ్చారు. అనేక కోలకలతో సుఖదుఃఖాలకు, రాగద్వేషాదులకు లోనైనారు. తగవులు పడ్డారు, గెలిచారు, ఓడారు. తప్పుకోలేని అశాంతితోనే మరణించారు. నేడు మనమూ అంతే.

పటి సంవత్సరాల క్రితం ఉన్న సుఖదుఃఖాలను తలచుకుంటే అవి ఎంతఅశాశ్వతాలో అర్థమౌతుంది. కొన్ని సుఖాలను పొంబినా, దుఃఖాలవలన

వచ్చే అశాంతే ఎక్కువ. అంటే తను కావాలనుకున్నదానిని పొందలేకపోవడము, ఇతరులతో నిత్యజీవితంలో వచ్చే చిన్నా, పెద్దా వైషమ్యాలు, తగువులు, మాట పట్టింపులు - పీటన్నించీతో కాలం ఎలా గడిచిపాశియిందో సలిగా ఆలోచిస్తే మనకే అర్థమౌతుంబి. మనమెంత అజ్ఞానంలో వున్నామో! శాశ్వతమైన శాంతిని పొందే మార్గం కనులముందు కనిపిస్తున్నా దానివైపు కన్నెత్తెనా చూడకుండా ఎలా రాగద్వేషాదులలో అలమటిస్తున్నామో!

అందుకే కాబోలు మనకోసం మహోత్సులు మన అజ్ఞానాన్ని చూసి ఎంతో ఆవేదన పడతారు, అవతలిస్తారు. దానిని పోగొట్టుకోవడానికి ఎన్నో, ఎన్నో మార్గాలను చెబుతారు, చూపిస్తారు, ఆచలిస్తారు కూడా. జిడ్డి తనకు పనికిరానిదానికోసం ఏడుస్తుంటే పద్ధని ఎంతగా నష్టచెప్పాలని తల్లి ఆరాటపడుతుందో, మంచిదానిని ఇవ్వడానికి ఎంతగా ప్రయత్నిస్తుందో అలాగే మహోత్సులుకూడా మన శ్రేయస్సుకోసం పాటుపడుతూనే వుంటారు. కానీ మనమే ఇది శాశ్వతమని భ్రమించి అశాంతిలో ఇంకా ఇంకా కూరుకుపోతుంటాము. కానీ తల్లివలనే మహోత్సులుకూడా వాళ్ళ ప్రయత్నం వారు మానుకోరు. అలాంటిపారే పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగారు.

మనం శాంతిని ఎలా పొందాలోనన్నదానికి పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగాలి జీవితమే ఉదాహరణ. ఆయన తమ జీవితంలో చిన్నప్పుడే ఎన్నో కష్టాలను అనుభవించారు. ఈ దుఃఖమిత్కి మార్గాన్ని తీవ్ర అన్వేషణతో, తీవ్ర సాధనచేసి కనుగొన్నారు. తరువాత సాయినాథుని అనురూపం పొందాక తాను పొంచిన శాంతిని అందలికి తెలియజేయాలన్న తపనతో ప్రచార కార్యక్రమం చేపట్టారు. నిజమైన ఆధ్యాత్మికత ఎలా వుంటుందో, నిజమైన మహోత్సులు ఎలా వుంటారో తెలియజేప్పడానికి తమ శాయశక్తులా ఉద్యమించారు. ఆ ప్రయత్నంలో ఆయన నకిలీ ఆధ్యాత్మికతవైపు నుంచి, పచ్చి లాకికులవైపు నుంచీ గూడ అనేక విధాలుగా ప్రతిమటనలను ఎదుర్కొన్నారు. అంతేగాక ఆల్ఫిక సమస్యలు, ఆధ్యాత్మిక సమస్యలు కుటుంబ సమస్యలు, సామాజిక సమస్యలు - ఎన్నింటినో వారెదుర్కొన్నారు. అయినా ఎప్పుడూ ఆయన కైర్యాన్ని, ఆత్మవిశ్వాసాన్ని కోల్పోలేదు. తాను నమ్మిన సత్యం పట్ల, నమ్ముకున్న సాయినాథుని పట్ల విశ్వాసాన్ని విడునాడులేదు. తన కర్తవ్యాన్ని తాను నిర్వహించుకుంటూ తన మార్గాన తను ముందుకు నడిచారు. తనను గురువుగా,

గొప్ప ఆధ్యాత్మిక వేత్తగా కొందరు ప్రశంసించినా, మరొక బిధంగా నిరసించినా ఆయన పొంగక, కృంగక ఒకేవిధంగా వున్నారు. భగవంతుని పట్ల విశ్వాసమన్నా, కర్మ సిద్ధాంతం పట్ల విశ్వాసమన్నా అదే. ఆయనకు వంతెన మీద ఇల్లు కట్టుకోవాలనుకోవడం ఎంతటి తెలివితక్కువతనమో తెలుసు. అందుకే ఆయన వంతెనను దాటి ఆవలి తీరానికి చేరారు. అంతులేని ప్రశాంతతను, ఆనందాన్ని అనుభవించారు. దానిని అందరికీ పంచాలని ప్రయత్నించారు. అందుకే మనము ఆయననే ఆదర్శంగా తీసుకోవచ్చు, తీసుకోవాలి కూడా. మాటలు చెప్పడం సులభం, ఆచలించడమే కష్టం. అయినా ఈ దుఃఖ సాగరాన్ని దాటాలంటే ఆచలించక తప్పదు.

ఆయన మన మంచి కోసం చెప్పవి విషయం లేదు, చేయని ప్రయత్నమూ లేదు. అశాంతికి దూరమవడానికి వచ్చే అవరోదాలను ఎలా తొలగించుకోవాలో చెప్పడమేగాక, శాంతిని పొందే మార్గాలు కూడా ఎన్నో తెలియజేశారు. వాటిలో ఒకటి 'వంతెన మీద ఎవరూ ఇల్లు కట్టుకోరు' అన్న సూక్తి. ఆయన చెప్పిన ఈ సూక్తులో ఎన్నో ఆర్థాలున్నాయో! "ఈ ప్రపంచమంతా నశించిపోయేదే. ఏటి ఇక్కడ నిలువదు. మరి నువ్వేందుకు నిలుస్తావని అనుకుంటున్నావు? ఇక్కడ ఎన్నో జన్మలెత్తినా, శాంతి కోసం వెంపర్లాడుతూ అశాంతితో ముగ్గపలసినదే. ఎన్నో జన్మలెత్తినా అశాంతే పున్నప్పుడు ఎన్నో జన్మలెత్తినా ఎత్తాలని ఎందుకు కోరుకుంటున్నావు? శాశ్వతానందాన్ని పొందాలని ఎందుకు అనుకోవడం లేదు? ఎండమావులను చూసి నీళ్ళని భ్రమపడుతూ దానివల్ల దాహం తీరాలని ఎందుకు పరుగులిడతావు? ఇబిగో చూడు! నిన్ను ఈ దుఃఖసాగరం నుంచి దాటించడానికి సాయిసమర్థులు సిద్ధంగా వున్నారు. ఆయనను పట్లుకుని ఈ వంతెనను దాటిపో. అపారమైన శాంతిని పొందు" అని ఆయన ఉద్యోధిస్తున్నారు.

ఇక ఆలస్యమెందుకు? పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగాల 75వ జన్మదిన కృతజ్ఞతా మహాత్మువ సందర్భంగా మనం ఈ రాగద్వేషాదుల వలయం నుండి తప్పుకునే ప్రయత్నం చేద్దాం. వాటికి వచ్చే అవరోదాలనుంచి పూజ్యాల్మీ మాస్టరుగారు ఏమి చెప్పారో వారి ర్థంథాల పొరాయణ ద్వారా, ప్రవచనాలద్వారా తెలుసుకుని ఆచలించడానికి ప్రయత్నిద్దాం. ఈ వంతెనను దాటే ప్రయత్నం చేద్దాం. అట్టి సంకల్పాన్ని దృఢంగా నిలుపుకోవడంకన్నా ఆయనకు మనం చెప్పుకునే కృతజ్ఞత మరేమున్నటి? ●

మూర్ఖుడిని న్యాయిలు

శ్రీమతి కల్పవల్లి

పూర్వాజ్యాల్ జ్యోతి అలివేలుమంగమ్మతల్లి లీలావైభవాన్ని ఏలారుకి చెంబిన శ్రీమతి కల్పవల్లిగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు.

నేను పూజ్యాల్ అమృగాలని ప్రౌదరాబాదులో గోట్టేటి పంక్షన్ హోలులో శ్రీ సాయిమాస్టర్ నిత్యసత్యవ్రతం సందర్శింగా దయించుకున్నాను. ఆ తరువాత వారి భోతిక దర్శనం లభించలేదు.

పూజ్యాల్ అమృగాల సమాధి అనంతరం సేవ చేయడానికి గుమ్మితంపాడులోని వారి సన్నిధానానికి వెళ్ళాము. ఒక మధ్యాహ్నం మేము కాఫీ నివేదన చేయడానికి భక్తనివాన్ నుంచి బయలుదేరే సమయానికి బాగా మఱ్చువేసింది. మేము పూజ్యాల్ అమృగాల సన్నిధి చేరే దాకా బాగానే వుంది కాసీని, అక్కడకు చేరాక బాగా పెద్ద వర్షం పడింది. కాఫీ నివేదనకి ముందు మంచినీళ్లు పెట్టడానికి గ్లాసులు కడగవలసి వచ్చింది. తడిసిపోయినా పరవాలేదనుకుని వెనకవైపు గ్లాసులు కడగడానికి వెళ్లి ఆశ్చర్యపోయాను. అక్కడ ఒక్క చుక్క కూడా వర్షం పడటం లేదు! పైన ఆచ్చాదన కూడా లేదు! కాసీ నాలుగడుగుల దూరంలో నాకు కనబడుతూనే వర్షం పడుతోంది! మరలా పూజ్యాల్ అమృగాల పైన రేకులు చప్పుడుయ్యేలాగా వర్షం పడుతోంది! నాకు నోటమాట రాలేదు. ఈలోపు నాతోపాటు సేవచేసే రాజ్యాలక్ష్మిగారు వెనుకవైపుకి వచ్చారు. ఆమె కూడా యా లీల చూసి ఆశ్చర్యపోయారు. ఆమె ఒక అడుగు ముందుకు వేసి త్రమ్మిదగ్గరకు వెళ్లి ప్లేటు కడిగారు. అక్కడ కూడా ఒక్కచుక్క వర్షం లేదు! మేమిద్దరమూ మాకు కొంచెము దూరంలో జీరుగా వర్షం పడటం చూసి ఆశ్చర్యపోయాము. ప్రకృతి శక్తులు జిగన్నాత అయిన పూజ్యాల్ అమృగాలని సేవిస్తూ వుంటాయని అర్థమైంది.

ఇంకొకరోజు మధ్యాహ్నం నివేదన సమయంచేముందు పూజ్యాలక్ష్మిగారు పూజ్యాల్ అమృగాలకి ఎదురుగా చాప వేసి

నాలుగు గ్లాసులలో మంచినీళ్లు నింపి, మూతలు పెట్టాక అందరమూ నివేదన తేవడానికి వెళ్ళాము. తీరా నివేదన తెచ్చాక గ్లాసులు మూతలు తీసి చూస్తే ఒక గ్లాసు ఖాళీగా వుంది! అడుగున రెండు మూడు చెంచాల నీళ్లంటాయి అంతే! నాకు భయమేసింది. రాజ్యాలక్ష్మిగారు, “నేను అన్ని గ్లాసులలో నీళ్లు నింపి వచ్చాను. మరి ఒక గ్లాసులో నీళ్లు ఎలా ఖాళీ అయ్యాయి?” అన్నారు. ఆమె సేవ చాలా శ్రద్ధగా చేస్తారు. ఆ విషయంలో ఏ మాత్రమూ నాకు సందేహము లేదు. అయితే ఈ విషయం ఎవరికి చెప్పలేదు. ఆ ముగ్గురు మహేత్తులలో ఎవరికి ఒకరు మేము వచ్చేలోపే మంచినీళ్లు తాగి వుండాలి!

సేవనుంచి తీలిగివచ్చిన తరువాత ఒక గురుబంధువుతో ఈ లీలని చెప్పే, “మనం నివేదన సమయంలోనూ, రాత్రి సమయంలోనూ మంచినీళ్లు సమయిస్తున్నాము. ఇది వేసవికాలము కనుక మిగిలిన సమయాలలో కూడా దాహం వేస్తుంది కదా? మనము మధ్యలో కూడా చాలాసార్లు మంచినీళ్లు త్రాగుతాము కదా? అందువల్ల ఈ లీల చూపించి వుంటారు” అని చెప్పారు. ఆ తరువాతనుంచి రోజింతా వారికి త్రాగడానికి మంచినీళ్లు ఏర్పాటు చేయడం జిలగింది.

జలా సేవలో వున్నవారికి ఎన్నో లీలలను, బోధలను పూజ్యాల్ అమృగారు అనురూపించారు. పూజ్యాల్ అమృగాలని సప్తరింగా చూడలేదని కాసి, సేవ చేయలేదని కాసి బాధపడేవారందలకి వారు నిత్యసత్యలై, అందలకి తమ సేవాభాగాన్ని ప్రసాదిస్తున్న మాతృదేవి ఎంతటి కరుణామూర్తులో కదా! మనవైపునుంచి ఎంత తపన వుంటే అక్కడ పూజ్యాల్ అమృగారు అంతగా పలుకున్నారు.

ప్రతిసాంతి మలింత భక్తిశ్రద్ధలతో సేవ చేసుకునే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించమని, వారి సన్నిధిలో గడిపే ప్రతిక్షణం విలువైనబిగా భావించే మానసిక పలిపాకాన్ని కలిగించమని మనసారా పూజ్యాల్ అమృగాలని ప్రార్థిస్తున్నాను. ●

మార్గదర్శి

జన్మభిన్నత్వం వేదుకలు

శ్రీమతి టి. హెడ్వాయిం

‘యా దేవి సర్వభూతేషు శక్తిరూపేణ సంస్థితా’

ఎ చి నవదుర్గా స్తోత్రం లో చెప్పినట్లు, మనందలిలో శక్తిరూపంలో కొలువైపున్న పూజ్యలే అలివేలు మంగమ్మ తల్లి 79వ జన్మభిన్నత్వపము గుమ్మంపాడు సమీపంలోని మాతృదేవి దివ్య సన్మిద్ధానములో అక్షోబురు 1, 2 తేబీలలో వైభవంగా జరిగింది.

జయంతి ఉత్సవానికి కొళ్ళి రోజుల ముందుగానే అమ్మ ప్రేమను చవిచూచిన భక్తులు అమ్మ సన్మిద్ధికి చేరుకున్నారు.

తోరణాలు, రంగపల్లులు, నశ్శత్తాలనే తలదన్నే విద్యుత్ బిపాలతో సుదూర ప్రాంతం వరకు కాంతులను విరజిమ్ముతూ, సర్వాంగ సుందరంగా అలంకరించిన వేదికతో, చూడడానికి రెండు కళ్ళు చాలవన్నట్లు అత్యంత శోభాయమానంగా ఆ సన్మిద్ధి ప్రాంతమంతా అలరాలింది.

అక్షోబురు 1వ తేబీ వుదయం ముగ్గురు మూర్ఖులకు మేలుకొలుపుతో ఉత్సవంమొదలయ్యింది. అనంతరంకాకడ ఆరతి జరిగింది. తదుపరి అక్కడ వున్న భక్తులందరూ ఎంతో ఆనందంతో, అపురూపంగా చేసుకునే సేవ, మాతృదేవికి మంగళ స్నానాలు! ఆ సేవని భక్తిశ్రద్ధలతో చేసుకున్నాక, అనేక రకాల పూలతో ముఖ్యంగా కలువ పుష్పలతో అమ్మకి అలంకరణ జరిగింది. దాదాపు పది గంటల ప్రాంతంలో గురు పుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ గారు సతీ సమేతంగా అలివేలుమంగమ్మ తల్లికి అప్పోత్తర శతనామావశితో పూజ గావించారు. భక్తులందరూ భక్తిశ్రద్ధలతో ఆ పూజా

కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. అంతకుముందునించే వచ్చిన దూర ప్రాంతంలోని భక్తులు, ఆరోజు విచ్చేసిన చుట్టుపక్కల ర్మామాలలోని భక్తులతో సన్మిద్ధానము ఆధ్యాత్మిక శోభను సంతించుకుంది. పూజానంతరము శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గారు సత్పుంగం చేశారు. అందులో కొన్ని విషయాలు ఇక్కడ ముఖ్యంగా సమయంలో ఉన్నాయి.

“పరమ పూజ్య గురుపత్ని ఆలివేలు మంగమ్మ తల్లి జన్మభిన్న మహాత్మవ సందర్భంగా, ఇక్కడున్న వారికి, అనేక కారణాలతో ఇక్కడకి చేరలేకపోయిన వారందలికీ, ఆధ్యాత్మిక, లోకిక శైయస్సు, సరైన మార్గదర్శకత్వం, వివేక వైరాగ్యాలు, మానసిక దారుణ్యం, ప్రసాదించి విశ్వమంతా అమ్మగారే కనుక చేసే ప్రతిపని వారి సేవ కింద స్థీకరించి, మనందలిసీ తలింప చేయమని అమ్మగాలికి ప్రార్థన!”

“ఈరోజు ఒకటి రెండు ముఖ్య విషయాలు చెప్పాను” అంటూ శ్రీ ద్వారక బాబుగారు ఇలా కొనసాగించారు:

“మనకున్న అభిప్రాయాలు, ఆలోచనలు, చాలా తొందరగా మారిపోతూవుంటాయి. ఎలాగంటే అప్పటివరకు మంచివాడు అనుకున్న వాడు జేబులు కొడతాడు అని తెలిస్తే వాడి మీద వెంటనే మన అభిప్రాయం మాలిపోతుంది. మంచి గులించి చెడు గులించి మనందలికీ అభిప్రాయాలు చాలా సులువుగా మార్పు చెందుతూ వుంటాయి. బీసికంటే కొంచెం లోతుగా అలవాట్లు వుంటాయి. ఇవి అభిప్రాయాలు మాలినంత తొందరగా మారపు. కానీ ఇవి చాలా బలమైన పునాది లాంటివి. ఉదాహరణకి ‘నేను’ అంటే నా లోపల

ఏదో వున్నది అనే ఆజిప్రాయం వుంటుంది. బయట వున్నది నేను కాదనుకోవడం ఒక అలవాటు. దానివల్లే వ్యక్తులతో వ్యవహారంచేటప్పుడు ఇన్న ఆజిప్రాయాలు ఏర్పడతాయి. వ్యక్తులతోనే కాక వస్తువుల పట్ల, జిలగే సంఘటన పట్ల, వున్న ఆజిప్రాయాలు చాలా తొందరగా అలవాటుగా మారతాయి. ఉదాహరణకి మునుపు ఎ.సి. అలవాటు లేకపోయినా రెండు రోజులు ఎ.సి. గబిలో పడుకుంటే మూడవ రోజు నుంచి అది అలవాటుగా మాల ఏసీ లేకపోతే వుండలేదు. అదేవిధంగా సంఘటన విషయానికి వస్తే,,ఒక హాంతకుడు మంచివాడుగా మాల వస్తే, ఆమార్పుని మనస్సు అంత తొందరగా అంగీకరించలేదు, కారణం ఇదివరకటి ఆజిప్రాయం, తద్వారా ఏర్పడిన అలవాటు. అయితే ఈ ఆజిప్రాయానికి అలవాటుకి మధ్య అవగాహన వుంటే అది అలవాటుగా మారే పరిస్థితి వుండదు. ఎలాగంటే ఆధ్యాత్మికత, దాన గుణము, మంచి విషయాలు ఆలోచించడము, అర్థం చేసుకొని ప్రవర్తించడము, ఫీటన్నింటిని ప్రయత్నపూర్వకంగా ఆచరించినప్పుడు, చక్కటి అవగాహన ఏర్పడుతుంది. మనందరం ఆజిప్రాయానికి అలవాటుకి మధ్యలో ఇరుక్కున్న చేపల్లాంటి వాళ్ళం. సరైన ఆజిప్రాయాలు వున్నవాళ్ళు మహత్తులు మాత్రమే.

కనుక ముందు వున్న ఆజిప్రాయానికి బేక్ వేసి, అవగాహన పెంపాంబించుకొనడం ద్వారా సరైన అలవాటుకి మన మనసు దాలి తీయాలి. ఇలా చెయ్యినిదే ఏ మనిషి ఎక్కువ శాతం మంచిగా వుండలేదు. ఎవలి గులంచైనా చెడు ఆజిప్రాయం వచ్చినప్పుడు, ఐదుసార్లో, పదిసార్లో ఆ రూపంలో భగవంతుడు వున్నాడు అనుకొని సాష్టాంగ పడవలిసిందే. అలా చేసి మళ్ళీ తాజాగా సరైన అవగాహన ఏర్పరచు కొనవల్సిందే. ఇది పెద్ద వాళ్ళందరూ చెప్పిన విధానము. బుద్ధుడు, కృష్ణుడు, మాస్టరుగారు ఇదే చెప్పారు. సర్వజీవుల్లో వారే వున్నారు. వారే సృష్టికి కేంద్రం నాలో నేనుగా, అందలలోనూ నేనుగా వారే వున్నారు అన్నభావం బలపడుతుంది. ఇలా ప్రయత్న పూర్వకంగా ఆచరించే వాలలో రెండు మూడురకాల వాళ్ళు వుంటారు. కొంతమంచికి బాగా ఆలోచిస్తేనే సరైన అవగాహన ఏర్పడుతుంది. మం కొందలికి పూజా పునస్కారాలు, నామ జపం, సేవ, చేస్తూ వుంటే సరైన అవగాహన ఏర్పడుతుంది. ఇది వాళ్ళ వ్యక్తిత్వాలను బట్టి వుంటుంది. అందుకని ఆ విధంగా ప్రయత్నించవలసిందే.

ఇలా అందరూ ప్రయత్నించినప్పుడు ఒక సంస్కృతి ఏర్పడుతుంది. ఇది ఒక సంస్కృతిగా ఏర్పడాలంటే మనం ప్రయత్నిస్తూ మన పక్కవాళ్ళ కూడా ప్రయత్నించేటట్లు మన ప్రవర్తన వుండాలి.

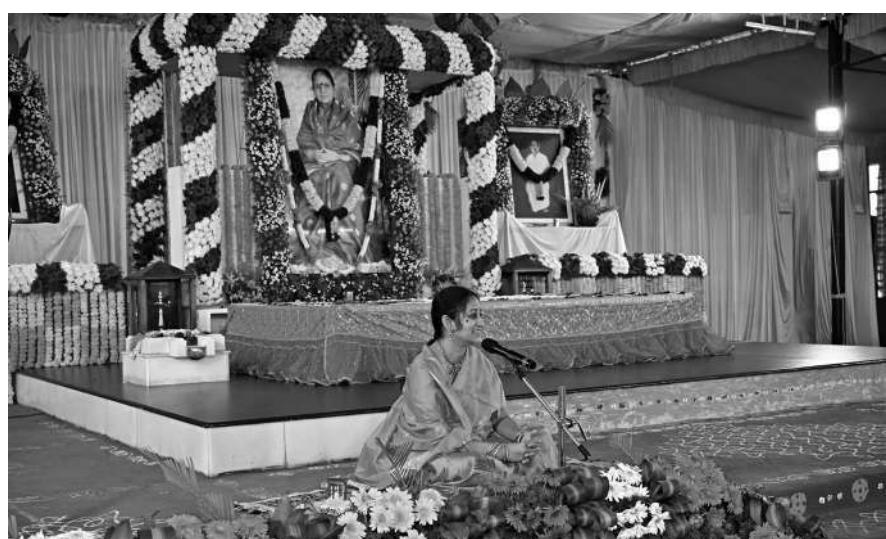
ఇది ఒకరు చెప్పే మిగతావారు వినడం కాదు. మనిషి నుంచి మనిషికి జిలగినప్పుడు మాత్రమే వీలవుతుంది. పూజ్యులీ మాస్టరుగాల రచనలైన, సాయినాథ ప్రబోధమృతం, సత్యంగము-బజిన ,శ్రీ సాయి లీలామృతము (సత్యంగ మహిమ- అధ్యాయం) మొదలైన గ్రంథాల్లో దీనికి సంబంధించిన విషయాలు మనకు లభిస్తాయి. ఇవి ప్రతి ఇంట్లో సత్యంగం రూపంలో చల్చించుకుని ప్రతివాళ్ళ తమ అలవాట్లలో మార్పు తెచ్చుకోవాల్సిందే. అయితే మనకి తెలియకుండా మనమై పనిచేసే స్థాయిలు కొన్ని వుంటాయి. వాటిలో మార్పు చేసుకోవడం మనవల్ల కాదు. అంటే వుదాహరణకి, మన కంటి ఆపరేషన్ మనం చేసుకోలేం, ఒక డాక్టరు గారు మాత్రమే అది చేయగలరు. అందలలోనూ మార్పు తెచ్చి మోక్షం వైపుకి పంపించే డాక్టరుగారు మన గురువుగారు. వారు ఇటువంటి క్షేత్రాల్లో పత్రిష్టతమై వుంటారు. వాలి సన్నిధి మనలో ప్రాథమిక స్థాయిలో మార్పు తీసుకొన్నటింది. ఈ క్షేత్రాలలో పుణ్యతిథులలో మనలో అలాంటి

మార్పు వచ్చే అవకాశాలు వుంటాయి. ఇక్కడ వారి స్నారణ ద్వారా, వారి గ్రంథాలను పటించడంద్వారా జరగాల్సిన మార్పు అదే జరుగుతుంది. పూజ్యశ్రీ అమృగారు మాస్టరుగారు ఆదిదంపతులుగా అవతలించి ఆచలించి చూపించిన విధానం ఇది. నా సలహా గాని ప్రార్థన గాని ఏమిటంటే, సన్మిభిని సభ్యినియోగం చేసుకునేటట్లు మనందరం వుండాలి. అసలైన విషయం మాత్రం ఏ వ్యక్తికి ఆ వ్యక్తికి ఆధ్యాత్మికత రావాల్సిందే. ఇలా ప్రయత్నం చేసే ప్రతి ఒక్కరు మాస్టరుగాల జిడ్డల కీందే లెక్క. అది గుర్తుంచుకొని ‘సత్యంగం-బజన’ గ్రంథంలో చెప్పినట్లు, ప్రతి ఒక్కరూ ప్రతి ఇంట్లో సత్యంగం చేసుకోవాలని, మనకున్న అభిప్రాయాలు అలవాట్లని మార్పుకోవాలని, అమృగాలి జిడ్డలైన అందరం తల్లికి తగ్గ జిడ్డలుగా మారాలని, దానికి వారు మనందలికి ఆశీస్సులు ఇవ్వాలని కోరుకుంటున్నాను” అంటూ శ్రీ బాబుగారు తన సత్యంగాన్ని ముగించారు. తిలిగి సాయంత్రం వేదమృగాలి సత్యంగం, అనంతరము అష్టవధానము వుంటాయిని తెలియచేసారు.

తరువాత ప్రతి ఒక్కరు పూజ్యశ్రీ అమృగారికి నమస్కరించుకుని కృపాశీస్సులు పోందారు.

తిలిగి సాయంత్రం, శ్రీమతి వేదమృగాలి సత్యంగంతో మాత్రాన్ని జయించి ఉత్సవం ఆరంభం అయింది. వారి ప్రసంగం ఈ విధంగా సాగించి...

“పూజ్యశ్రీ అమృగారు చాలా సపూజంగా ఒక సాధారణ గృహాణిలా అత్యంత నిరాడంబరంగా వుండేవారు. వారికి నూలు ఒడకటం, పాలం పనులు చేయడం, చెక్క పనులు చేయడం, ఇల్లు కట్టడం, బైండింగ్ పని, పీటస్టిటీటో పాటు రచనా వ్యాసంగం, పాటలు రాయడం, వాటికి బాణిలు కట్టడం, ఇంకా చాలా చాలా పనులు చక్కగ వచ్చు. ఇవ్వీ వారికి తెలుసునని చాలా మంచికి తెలియదు. ఎవరైనా చెక్కపని వారు వచ్చి దానిని ఇలా చేస్తారు, అలా చేస్తారని వ్యల్స్తు వుంటే అమృగారు కూడా చాలా ఆసక్తిగా వినేవారు. ఆ తరువాత నేను,” అమ్మా, సీకు ఆ విషయాలు తెలుసుకదా, ఒక్క మాట కూడా దాని గులంచి మాట్లాడలేదు” అంటే, “ఆ ఏమైంది వింటే” అనేవారు.

పూజ్యశ్రీ అమృగారు మాట్లాడతారని చాలామంచికి తెలియదు. ముఖ్యంగా ఒంగోలు వాళ్ళకు అస్తులు తెలియదు. నాగోలు వెళ్ళాక అమృగారు మాట్లాడటం మేమందరం విన్నాం. పలపూర్ణలు అయ్యేవరకు ఎవర చేత నమస్కారం చేయించుకోకూడదని, బాధ్యతలు తీసుకోకూడదని, మనం సాధన చేస్తున్నామని పక్క వాళ్ళకు కూడా తెలియకూడదని, ఇలాంటి చాలా విషయాలు చెప్పేవారు. ఏదైనా కష్టం వస్తే “జంతలోకి ఏమైంది” అని అనుకోవాలిట, ఎవరైనా ఏదైనా అంటే “గాలికి పాయించిలే” అనుకోమనేవారు. కాసీ మనం ఇంటికి వచ్చిన వాళ్ళు బాభా సేవ కోసం వచ్చారని వాళ్ళందలనీ అమృగారు చాలా బాగా చూసుకునేవారు. ఉదయమే అందలకంటే ముందర ఆమె సిద్ధమై కూర్చునేవారు. తన వైపు నుంచి ఆలస్యం అయితే మాత్రం చాలా బాధపడేవారు. ఎదుటివారి విషయంలో విపరీతమైన వెసులుబాటు, తన దాకా వచ్చేసలికి విపరీతమైన క్రమశిక్షణ. ఏ విషయమైనా సూచనగా చెప్పేవారు కాసీ పట్ట పట్టేవారు కాదు. “అందరూ ఏమనుకుంటారు” అనేబి మన ఇంట్లో నిషిద్ధమైన మాట. ఓని మీద అందలి ఇళ్ళలో చాలా నిర్దయాలు తీసుకుంటారు. కాసీ మన ఇంట్లో అబి నిషిద్ధం కనుక, చాలా మంచికి నచ్చని విషయాలు జరుగుతూ వుంటాయి.

ఇది ఆలోచిస్తే చాలా అర్థంలేనట్టుగా వుంటుంది. అమృగారు అస్తులు అర్థంపర్థం లేనట్టు వుండగా. ప్రతి విషయం స్వస్థంగా తెలిసి ఆచరించేవారు. అలా వుండడం కూడా చాలా కష్టం. మహాత్ములు చాలావరకు ఎవరేమనుకుంటారోనని ఏదీ చేయరు. అసలు ఏ సమస్య లేనివాళ్ళు అంటే అమృగారే! ఎందుకంటే ఎవరి నుంచి ఏమీ ఆశించేవారు కాదు. అలా ఆశించి ఏమీ చేసేవారు కాదు. కనుక వాలికి ఏ సమస్య వుండేది కాదు. ఎంతనేపటికీ ఎదుచ్చివాలికి ఏమి చేడ్దాం అనే ఆలోచించేవారు. మాట్లాడితే స్వరణ ఆగిపోతుంది కనుక ఎక్కువగా మాట్లాడేవారు కూడా కాదు. పూజ్యశ్రీ మాస్ట్రుగారు జ్ఞాన సూర్యుడు అయితే, పూజ్యశ్రీ అమృగారు చల్లని చంద్రుడు.

వాలిద్దల జీవితాల గులించి ఎంత ఆలోచిస్తే అంత స్వరణ, జ్ఞానం కలుగుతుంది.

దానికి సహకారంగా వారు రచించిన ర్ఘంధాలు చదువుకోవడం, మనల్ని పక్కకు తీసుకెళ్లే వంచన ఎక్కడుందో దానివట్ల జూర్తు వహించి, మహాత్ముల ఆచరణని, బోధలని ప్రమాణంగా చేసుకుంటే బాగుంటుందని, నాకు వాళ్ళిద్దరూ నేఱ్యించిన వాటిలో ఇది ఒక ముఖ్యమైన బోధగా అనిపిస్తుంది. ఇంతటి మహాత్మరమైన అవకాశం ఇచ్చినటువంటి పూజ్యశ్రీ అమృగారికి మనసొరా కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాను” అంటూ తమ సత్కంగాన్ని ముగించారు. తరువాత ధూప హరితి జిలగించి.

అనంతరం శ్రీ బాబుగారు మాట్లాడుతూ, పూజ్యశ్రీ మాస్ట్రుగారు ర్ఘంధాలు శ్రద్ధగా చదువుకొని ఆచరణ యోగ్యమైన విషయాలని ఎంత చక్కగా ఆచలించుకుంటామో అన్నదాన్నిబట్టి మన జీవితాల్లో అంతటి మార్పు వుంటుంది.

పలపుశు ర్ఘంధంలో ఒక భక్తుడు “ఆపద్యంధవా! శరణాగతపత్సులా! అనే నామాలను మననం చేసుకొని ప్రాసినంతమాత్రాన, ఏమవుతుంది? లోకమంతా బీనివల్ల మాలిపోతుందని తమలి భావనా?” అని అడగడం జిలగించి. దానికి మాస్ట్రుగారు ‘తప్సినసిగా మారుతుంది’ అని విషయ యిచ్చారు. అది చదివిన తరువాత మాకు కూడా ఈ నామలేఖన సాధన చేస్తే బాగుంటుందేమో అన్న ఆలోచన వచ్చి దానిని ఆచరణలో పెట్టే లోపే, ఒక

భక్తుడికి కూడా ఇదే ఆలోచన వచ్చి, మా అనుమతి మేరకు నామలేఖన సాధన అనే పుస్తకాన్ని అచ్చు వేయించాడు. అని కొన్ని కాపీలు మాత్రమే అచ్చు వేయడం జిలగించి. తరువాత తప్పకుండా ఇది అందలికీ అందుబాటులోకి తీసుకురావడం జరుగుతుంది. కనుక పూజ్యశ్రీ మాస్ట్రుగారు ఏ పుద్దేశంతో అయితే బీనికి వివరణ యిచ్చారో, అది నెరవేరడానికి ఈ నామం రాసినట్లయితేనే దానికి సరైన న్యాయం చేకూర్చానట్లు అవుతుంది. ఏదో పుస్తకాలను తీసుకుని ఒక పక్కన పడేయకుండా, దానిని ఆచరణలో పెట్టేవారు మాత్రమే తీసుకోవాల్సించిగా మనవి. అంటూ ‘నామలేఖన సాధన’ పుస్తకాన్ని ఆవిష్కరించారు.

తరువాత పూజ్యశ్రీ అమృగారికి ప్రీతిపోత్మమైన ‘అష్టావధానం’ అనే కార్యక్రమం జిలగించి. కీందటి సంవత్సరం విచ్చేసిన అవధాని శ్రీ మానేపల్లి నాగ కుమార శర్మగాల బృందంచే అష్టావధాన కార్యక్రమం బిగ్గిజయంగా జిలగించి. అందరూ ఈ కార్యక్రమంలో ఆనందోత్సాహోలతో పాల్గొన్నారు. వారందలిసీ శ్రీ బాబుగారు, శ్రీమతి వేదమృగారు, శాలువలు, జ్ఞాపికలతో సత్కరించారు.

అక్షిఫ్ఫుబరు ఒప తేచి జయంతి ఉత్సవాల్లో భాగంగా వుదయం మేలుకొలుపు నుంచి పూజ్యశ్రీ అమృగార సేవలో భక్తులందరూ పాల్గొని, శ్రీ ద్వారకనాథ్ గాలితో సద్గోప్తిలో పాలుపంచుకున్నారు. ఒకరు అడిగిన “మహాలయ పక్షంలో తర్వణాలు ఇస్తారు కదా,,,మాకు పిల్లలు లేరు, మరి మా పరిస్థితి ఏమిటి? దానిగులించి ఇప్పుడే ఏమైనా చేసుకోవాలా?” అన్న ప్రశ్నతో సద్గోప్తి మొదలయ్యంది. దానికి శ్రీ బాబుగారు, పితృలోకంలో దేవతలు,,దానికి సంబంధించిన బుమలు,,మన శలీరం సలిగ్గా పనిచేసేటట్లు చేసే దేవతలు, పీరందలికి వున్న సంబంధాల గులించి వివరించి, మీరు చేసుకునే మంచి చెడు పనుల ద్వారా మీ తరువాత జీవితం ఆధారపడుతుంది కానీ, మీరు ఎలా ప్రపాఠించినా తర్వణాలు యిచ్చినంత మాత్రాన భవిష్యత్తు బాగుండటం జిరగదు. కనుక తరువాతి జీవితం గులించి ఆలోచించకండి” అని చెప్పారు. తరువాత శ్రీ మారేమండ బాలబ్సురరావుగారు పూజ్యశ్రీ అమృగారికి ప్రీతిపోత్మమైన ‘సుందరకాండ’ కథామృతం గానం చేశారు. అనంతరం వాలిని శ్రీమతి వేదమృగారు సత్కరించారు. చివరగా ప్రసాద వితరణతో రెండవ తేచి కార్యక్రమాలు ముగిసాయి.●

యార్థాలోవులు

(సప్టెంబరు సంచిక తరువాయి)

శీమతి అడిదం వేదవతి

శీప్రకాశానంద స్వామివారిచిత్తమైన వార్తాలాపమనే యిందులో గ్రాంథము రాంథికభాషలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పాఠకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాఠకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాఠకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

14వ ప్రసంగము

సిద్ధాంతానికి అర్థానికి ఉన్న భేదము

‘అన్యథా శాస్త్ర సిద్ధాంతో వ్యాఖ్యాం కుర్చుంతి చాన్యథా’

భావం : శాస్త్ర ప్రతిపాదితమైన సిద్ధాంతము ఒక విధంగా వుంటే దాని అర్థాన్ని మరొక విధంగా చెబుతారు.

ఉదాహరణకు మనుస్కుతిలో గృహస్తాత్మమానికి సంబంధించిన ఈ శ్లోకాన్ని గమనించండి:-

శ్లో॥ కుసూలథాస్యకో వా స్వాత్మ
కుంభీధాస్యక ఏప వా
త్రహైపాకో వాపి
భేదశ్శస్తనిక ఏప వా॥

భావం: ఉత్తమ గృహస్త ఒక గాదెడు ధాన్యాన్నే నిలువ చేస్తాడు. అంతకంటే ఉత్తముడు కుండెడు ధాన్యాన్నే నిలువ చేస్తాడు. అతని కంటే ఉత్తముడు మూడు రోజులకు సరిపడే ధాన్యాన్ని మాత్రమే నిలువ చేస్తాడు. అంతకంటే ఉత్తముడు ఒక రోజుకు సరిపడే ధాన్యాన్ని మాత్రమే నిలువ చేస్తాడు.

కుసూలము అంటే ధాన్యాన్ని నింపే గాద. దానిలో

కొంతకాలానికి సరిపడే ధాన్యము వుంటుంది. కానీ కుల్మకభట్టు ఈ శ్లోకానికి అర్థము ప్రాస్తు ‘సేవకులు మొదలైన వాలికి, తనకు, తన కుటుంబానికి మూడు సంవత్సరాల వరకు గాని అంతకంటే ఎక్కువ కాలానికి గాని సరిపడేంత ధాన్యాన్ని గృహస్తు తన దగ్గర నిలువ చేసుకుంటాడు’ అని ప్రాశాడు. అలాగే ఒక సంవత్సరానికి సరిపడే ధాన్యాన్ని నిలువ చేసుకునేవాడిని ‘కుంభీ ధాన్యాడు’ అన్నాడు. అంతేకాదు తను చెప్పిన అర్థాన్ని సమర్థించుకోవడం కోసం మనుపు మరొకచోట చెప్పిన శ్లోకాన్ని ప్రమాణంగా చెప్పాడు.

శ్లో॥ యస్య త్రైవాల్మికం భక్తం
పర్వతప్తం భృత్యవృత్త వే
అభకం వాపి విద్యేత్
స సౌమం పొతుముర్తతి॥

భావం: సోమయాగం చేయగలేవాడు సేవకులకు, తన కుటుంబానికి మూడు సంవత్సరాల వరకు గాని అంతకంటే ఎక్కువకు గాని సరిపడు ఆహార ధాన్యాలను కూడబెట్టాలి.

ఈ శ్లోకము యొక్క అర్థాన్ని కుల్మకభట్టు ‘కుసూల ధాన్యక’ అనే శ్లోకానికి తగిలించాడు. నిజానికి ఈ శ్లోకం

రచించడంలోని మనువు యొక్క ఉద్దేశము నోమయాగము చేయాలనుకునేవాడు ఏ ఏ పదార్థాలు ఎంతెంత కూడబెట్టాలో సూచించడమే.

కుసూల ధాన్యానితో దానికి అసలు సంబంధమే లేదు. ఇలా కుల్లాకభట్టు చెప్పిన ఈ అర్థం సరైనది కాదు.

ఇలా అసత్యార్థాలు చెప్పి, తప్పుడు ప్రమాణాలు చూపి అజ్ఞానులకు సత్యమనే వంకతో అసత్యాన్ని బోధించడం వలన వారు ‘యోగక్షేమం పహమ్మహం’ అని శ్రీకృష్ణుడు భగవట్టితలో బోధించిన వాక్యము మీద విశ్వాసము వుంచకుండా తమకు గల సంపాదనపరత్యాన్ని సమర్థిస్తారు. ఈ విషయంలో మరొక దృష్టాంతమున్నది.

ఒక ర్మామంతోని సత్తంలోకి ఒక వైష్ణవ సాధువు వచ్చాడు. ఆయన ఆచార వ్యవహారాలకు సంతృప్తి చెంది ప్రజలు ఆయనను చాతుర్యాస్యలకు అక్కడే వుండమని పట్టబట్టారు. సాధువు అలానే అక్కడ వుండి అందరికి భగవత్ కథా కాలక్షేపం చేయించాడు. అప్పుడు ఆ ర్మామస్తులు ఆనందభరితులై ఆ సాధువును అక్కడే స్థిరంగా వుండమని బ్రతిమాలారు. సాధువు కూడా వారి మాటలకు అంగీకరించాడు. ఆ సాధువు నివసించడానికి వారు ఒక మందిరాన్ని నిర్మించి ఖర్మకు భూమి మొదలైనవి సమర్పించారు. ఆ తరువాత కొంతకాలానికి ఆ సాధువు పరమపదించాడు. ఆయనకు శిష్యులు లేకపోవడం వలన ఆ స్థానాన్ని పూర్ణించడానికి యోగ్యుడైన వ్యక్తి కోసం అందరూ వెదకసాగారు. ఇంతలో ఒక సాధువు అక్కడికి వచ్చాడు. ఆయనలోని కొన్ని యోగ్యతలను చూసి అందరూ సంతోషించి, ఆయనను ఆ మందిరంలో వుండమని కోరారు. ఆయన కూడా అంగీకరించాడు.

ఆయనకు హుక్కా త్రాగే అలవాటు వుంది. మొదట అక్కడవారికి ఆ విషయం తెలియదు. కొత్త సాధువుగారు మందిరంలో హుక్కా త్రాగుతున్నారనే సంగతి ప్రజలకు తెలియగానే, వారాయనతో ఇలా అన్నారు:- “స్వామీ! ఇక్కడ పోగాకు నిషిద్ధము. మా గురువుగారు పోగాకును తాకేవారు కూడా కాదు.”

సాధువుగారు వారిని ఇలా అడిగారు : “పోగాకు త్రాగడంలో తప్పేమిటి?”

జనులు : శాస్త్రాలలో నిషేఖింపబడినది కదా.

సాధువు : భగవట్టితలో భగవానుడు (శ్రీకృష్ణుడు) ఇలా చెప్పేడు:-

శ్లో|| పత్రం పుష్పం ఫలం తేశీయం
యో మే భక్త్యై ప్రయచ్ఛతీ
తదహం భక్త్యై పహ్యాతమ్
అశ్చామి ప్రయత్నాత్మన్||

భావం : సంయువనముతో కూడిన అంతఃకరణముతో ఎవరైనా నాకు ఆకు గాని, పుష్పం గాని, ఫలముగాని సమర్పించినట్లయితే - దానిని నేను అంగీకరిస్తాను.

“పత్రమంటే పోగాకు. పుష్పమంటే చిలుము. ఫలము కొబ్బరి గుల్ల. ఎందుకంటే అందులో సీరు వుంటుంది. ఇలా శ్రీకృష్ణుడు హుక్కా సమర్పించాలనే ఉద్దేశముతో పత్రం పుష్పం” అనే శ్లోకాన్ని భగవట్టితలో ప్రవచించాడు. అవి అన్ని భక్తితో భగవంతునికి సమర్పించినట్లయితే భగవంతుడు సంతోషంతో స్వీకరిస్తాడు. మీరు నాస్తికుల లాగా కనిపిస్తున్నారు” అని సమాధానం చెప్పాడు.

అప్పుడు అజ్ఞానులైన శ్రీతలు ఇలా అన్నారు:-

“స్వామీ! ఇలా మాకెవరు తెలియజెప్పలేదు. మీరు మా కళ్ళ తెలిపించారు.”

అప్పటినుండి భగవంతుడికి హుక్కా సమర్పించి ఆ సాధువు, వారి శిష్యులు దానిని పీల్చాశాగారు.

ఇలానే తమ తమ చెడ్డ పనులను సమర్పించుకోవడానికి శాస్త్ర ప్రతిపాదితములైన సిద్ధాంతాలకు అర్థము తమకు వీలైనట్లు చెప్పుకుంటారు. అర్థానికి అనర్థము తెచ్చిపెడతారు

రాఘవజీ భాయి : ముముక్షువుకు యథార్థమైన సాధనమేది?

అంతఃకరణములోని దీంశాలను నిర్మాలించడం

స్వా॥ప్ర॥ :- అంతఃకరణములో మల, విక్షేప, ఆవరణ దీంశాలనే మూడు దీంశాలున్నాయి. మలదీంశుంటే క్రూరత్వము, చౌర్యము (దీంగతనము), జారత్వము (యుభిచారము) మొగాన పొప సంస్కారాలు. అవి నిష్ఠాముకర్మ చేత నివృత్తి పొందుతాయి. విషయలాలన చేత వుండే చాంచల్యము విక్షేపదీంశు. అది ఉపాసన చేత నివృత్తి పొందుతుంది. ఆవరణ దీంశుంటే ఆచ్ఛాదనము లేక అంతరాయము. ఇది జ్ఞానము చేత నివృత్తి పొందుతుంది. ఈ దీంశునివృత్తికి అభికారిని అనుసరించి అనేకరకాలైన సాధనాలున్నాయి.

**శ్లో॥ వైలక్ష్మీం చ సాముగ్ర్యాశేభయోరథికాలణో॥
కామీ కర్మజ్ఞాధికృతో నిష్ఠామీ త్రవణో మతః॥**

భావం : అధికాలిభేదము చేత సామగ్రి యందు వైవిధ్యం పున్నది. విషయాదులపట్ల కోలిక (జప్పు) కలవాడు నిష్ఠాముకర్మకు అధికాల. నిష్ఠాముకర్మ చేత పదార్థాల పట్ల కామాన్ని (కోలికను) పోగొట్టుకున్నవాడు, అంటే చిత్తచాంచల్యం పొందనివాడు వేదాంత త్రవణానికి అధికాల.

నిష్ఠాము కర్మయోగపు శ్రేష్ఠత్వము

‘నిష్ఠాముకర్మ చేయనిదే అంతఃకరణము శుభ్యాని పొందదు’ అని శాస్త్రప్రతిపాదితమైన సిద్ధాంతము.

**శ్లో॥ అయమేవ క్రియాయోగిరో
జ్ఞానయోగస్య సాధకః
కర్మయోగం వినా జ్ఞానం
కస్య చిస్మైవ దృశ్యతే॥**

భావం : నిష్ఠాముకర్మయోగమే జ్ఞానాన్ని సాధిస్తుంది - అంటే జ్ఞానాన్ని కలిగిస్తుంది. నిష్ఠాముకర్మయోగాన్ని అవలంబించనిదే ఎవరికీ జ్ఞానము కలిగినట్లు ఆధారము లేదు.

వేరువేరు దోషాలకు వేరువేరు నివారణ పద్ధతులు

తెల్లని వస్త్రానికి పట్టిన దుమ్ము దులిపితే పోతుంది. ఎక్కువగా ములికిపుంటే సీటిలో తడిపితే శుభ్యం అవుతుంది. ఇంకా ములికి ఎక్కువగా పుంటే సబ్బు, సోడా మొ॥న పదార్థాలను పట్టించి ఉడకబెట్టాలి. అప్పుడు కానీ ఆ ములికి పోదు. అలాగే అనాదికాలం నుంచి చిత్తానికి పట్టిన మాలిన్యాన్ని పోగొట్టడానికి ఆ మాలిన్యానికి పున్న తారతమ్య భేదాన్ననుసరించి రకరకాల సాధనాలను ఉపయోగించడం అవసరము. అనాదికాలం నుండి పున్న అంతఃకరణ మాలిన్యము అంతా నిష్ఠాముకర్మ చేత తప్ప మరొకవిధంగా పోదు. విషయవాసన యొక్క ప్రాబల్యము (తీవ్రత) ప్రతిమనిషికి అనుభవమే! మలినమైన మనస్సు కలవాడికి గురువు ఉపదేశించినా కూడా జ్ఞానము కలుగదు.

ఉపదేశానికి మలిన చిత్తము పనికిరాదు

అజ మహోరాజు భార్య చనిపోయింది. అందువలన ఆయనకు చాలా శోకం కలిగింది. ఆ సమయంలో కుల గురువైన వశిష్టుల వారు ఆయనకు ఎన్నో విధాల తెలియజెప్పారు. కానీ ఆయనకు శాంతి కలగలేదు. ఇందుకు కారణము సాంఖ్యదర్శనంలో యిలా చెప్పబడింది:

“న మలిన చేతస్యుపదేశ బీజప్రరోహశో భవేత్”

మలిన మనస్సు నందు ఉపదేశమనే విత్తనము నాటుకోదు. అంటే మలినమైన మనసు కలవాడికి ఉపదేశము వలన కలిగే ప్రయోజనము ఏమీ లేదు. అజుడికి మనసు మలినమవ్వడం వలననే వశిష్టుని ఉపదేశము నిప్పుయోజనమైంది.

అంతఃకరణ పాలశుద్ధానికి నిష్ఠాముకర్మ సాధకము

“న అభాసమాత్మమపి మలిన దర్శణవత్”

‘ములికిగా పున్న అద్దంలో ముఖము యొక్క ప్రతిజంబము కనపడనట్లుగానే మలినమైన అంతఃకరణము మీద ఉపదేశం కొంచెం కూడా పనిచేయదు’ అని సాంఖ్యదర్శనము చెబుతున్నది. కాబట్టి ముముక్షువు మలదోష నివృత్తి కోసం నిష్ఠాముకర్మను ఆచరించాలి. నిష్ఠాముకర్మ ద్వారా అంతఃకరణము శుభ్రపడిన తరువాత చిత్తచాంచల్యాన్ని పోగొట్టుకోవడానికి ఉపాసన ఆచరణ యోగ్యమైనదని శాస్త్రాలు ఫోషిస్తున్నాయి.

**శ్లో॥ ఉపాసనా విహోనస్య
సర్వశాస్త్ర విదోహివా
చిత్తవిక్షేపహసిః
స్వాస్థ్యైవ కల్పాంతర్వైరహి॥** (రామగీత)

భావం: ఉపాసన లేని మానవుడు శాస్త్రాలు తెలిసిన వాడైనా చిత్తచాంచల్యం పొందుతాడు. చిత్తవిక్షేపము నుంచి రక్షణ పొందలేదు. ఈ కల్పం లోనే కాదు ఇతర కల్పాలలో కూడా పొందలేదు. ఇక ఈ కల్పము సంగతి వేరే చెప్పాలా?

- సశేషం

ఖర్చు ధ్వన వ్యాగంయిలు

(సప్తమింబర సంచిక తరువాయా)

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

అధ్యాయం - 3

1. కాయానుపశ్యనము లేక శరీరధ్వనము

1) శాసనము గూల్చిన స్తుతి: ఈ ధ్వనము ఉచ్ఛవిసి శాసనము గూల్చిన స్తుతి ఆరంభమౌతుంది. ఇది యోగంలోలాగా ప్రాణాయమం కాదు, స్తుతి సాధన మాత్రమే. బొధ్య సాధనలో శాసనము నిలుపుట (కుంభించుట) పంటి క్రియలు లేవు. సహజంగా సాగిపోయే శాసనము స్థిరము, దృఢము, శ్రద్ధ పూర్వకము అయిన గూల్చింపుకు గురిచేయటమే లక్ష్యము. శాసనయొక్క బీర్చుత్వ, ప్రాస్వత్వమును గూల్చించడమేగాని నియమించడంలేదు. విత్యసాధన ద్వారా శాసన శాంతము, సమము, గాఢము అవుతుంది. ఇందువల్ల జీవనగతే శాంతమూ, గాఢము అవుతుంది. శారీరక మానసిక ఆరోగ్యం కూడా చేకూరుతుంది.

శాసన యెల్లపుడు జిలగే క్రియ. కనుక ఊరికి ఉన్న సమయాలన్నింటిలో దృష్టిని దానిపై కేంటీకలించాలి. ఈ శ్రద్ధ ఒక్కిక్కపుడు పొక్కికమేయైనపుటకీ శాంతి, తృప్తి కలుగుతాయి. అభ్యాసంతో మన శ్రద్ధ కూడా సహజము, నిశితము అవుతుంది.

ఏదైనా పని ఆరంభించబోయేముందు శాసనపై శ్రద్ధను కేంటీకలించి కొచ్చిసార్లు ప్రశాంతంగ, నిండుగా శాసన పీల్చుకొంటే మనకు సాధనకుపయోగించటమేగాక పనికిగూడా ఉపకరిస్తుంది. ముఖ్యమైన నిర్మయాలు తీసుకునేముందు బాధ్యతాయితంగా మాట్లాడేటపుడు, ఉధిక్కుడైన మనిషితో మాట్లాడేటపుడు మొదలగు సందర్భాలలో యిలా చేయడం అలవాటు చేసుకుంటే మాటలలో, చేతలలో, తలంపులలో ఏమరపాటు, తొందర సంభవించవు. శాసనపై ధ్వనాన్నించడం ద్వారా

సాటివారికి తేలియకుండా మనమంతర్ముఖులమై వ్యర్థమైన ప్రలాపాలనుండి, ధేయాన్ని మరపించే విక్షేపాలనుండి తప్పుకోగలుగుతాము. ఇది నిత్యజీవితంలో శాసన, స్తుతి సాధనవల్ల కలిగే కొన్ని ప్రయోజనాలు.

ఈ సాధన ఏకార్త, ధ్వనము మొదలైన ఉత్తమ సాధనలకు మొదటి మెట్టుగా కూడా యొంతో ఉపకరిస్తుంది. అయితే సంపూర్ణ ధ్వనాన్ని పాందడానికి బీనిని వినియోగించడం అంత తేలిక కాదు. అయినప్పటికి విడవడానికి బీలులేదు. ఎందరో మహాసీయులు లక్ష్మణ్ణిన్న సాధించటానికి యా సాధన ఆధారమౌతుంది. శరీరంలో మన స్వాధీనంలో వుండే క్రియలకు, లేని వాటికి మధ్య స్థితిలో వుంటుంది శాసన. కనుక శరీరంపై సంపూర్ణ అధికారాన్ని సాధించడానికిబి చక్కటి సాధనము.

ఇది లోచూపును పెంచుకోటూనికి కూడా సాధన, కేవలశ్రద్ధను శాసనకు గురిచేసినపుడు జగత్తునే అనిత్యత్వసాగరము యొక్క ఆటుపోట్లను గూల్చించవచ్చు.

శరీరం యొక్క నిజత్వాన్ని తెలుసుకోటూనికి గూడా యిబి ఉపకరిస్తుంది. శరీరక్రియలకు బీనిని ప్రతినిధిగా తలచవచ్చు. శాసనయొక్క నిజత్వాన్ని శరీరం యొక్క అనిత్యత్వం ప్రతిజంజన్ముంది ఊపిలితిత్తుల వ్యాధివల్ల లేక రొప్పువల్ల శరీరసంబంధమైన దుఃఖాన్ని గూల్చించవచ్చు. శరీరాన్ని జీవింపజేసే వాయువు ద్వారా శరీరం వ్యక్తిత్వరహితమైన శక్తుల చేత జీవింపజేయబడుచున్నది. శరీరం యిట్టి క్రియల సముదాయమని, వాటి కన్సమైన వస్తుత్వం దానికి లేదని ఆ గాలియొక్క తత్వం నిరూపిస్తుంది.

ఈ శ్వాస వివిధ అవయవాల మీద ఆధారపడటంవలన, జీవశక్తి శ్వాసపై ఆధారపడటం వలన అట్టి పరిస్థితుల కూడికయే శరీరమని తెలుస్తుంది. ఇలా శరీరతత్త్వాన్ని గుర్తించినపుడు శరీరమే నేననెడి భ్రాంతి తొలగుతుంది.

2. భంగిమల స్ఫూతి: నడుస్తున్న, నిల్చున్న, కూర్చున్న, పడుకున్న, క్షణికమైన శరీరప్రవర్తనపై గుర్తింపును పెంచటమే నిత్యజీవితంలో యా సాధనను కొనసాగించడం యొక్క లక్ష్యం. సామాన్యంగా ఒకచోటికి వెళ్ళేటప్పుడు వెళ్ళడానికి కారణమైన లక్ష్యం గూర్చిన యోచనలలో పడి వెళ్ళేట అను శరీర క్రియలపై మన శ్రద్ధ నిలువదు. అలాగే చేసే పనిలో నిమగ్నం కావడం చేత కూర్చునుటలోగల శారీరక స్థితిని గుర్తించకపోవడం జరుగుతుంది. నిత్య జీవితంలో శారీరక కదలికలపై సంపూర్ణ స్ఫూతిని కలిగియుండడం సాధ్యము, వాంచసీయము కాకపోయినప్పుడే కొంత వరకైనా దాని నభ్యసించటం ఉపయోగంగా వుంటుంది. వెళ్ళేటప్పుడు శారీరక కదలికలపై దృష్టిని వుంచినటులైతే వెళ్ళేటంలో అవాంచసీయమైన తొందరపాటు తొలగిపోతుంది. నిప్పుయోజనము, అపాయకరములు అయిన శారీరక కదలికలు జరగకుండాపోతాయి. అంతేకా ఆనారోగ్యకరమైన భంగిమలు అలవాటు కాకుండా చూచుకోవచ్చు. నిప్పుయోజనమైన శారీరక, మానసిక అలసటను నివారించవచ్చు. శరీరంపై మనకు గల స్వాధీనం సడలకుంటుంది. నియమబద్ధమైన శారీరక కదలిక నియమబద్ధమైన మనస్సును సూచిస్తుంది.

భంగిమలపై దృష్టిని కేంబీకలించడం వలన శరీరం తాను కాదన్న గుర్తింపు శరీరములో కేంబీకలింపబడిన వ్యక్తిత్వమే లేదనే గుర్తింపు కలుగుతాయి. క్రమంగా వేరిాక తోలుబోమ్మ యొక్క కదలికలను చూస్తున్నట్టే తన కదలికలను గూడా చూడగల్లే స్థితి వస్తుంది. దానివల్ల అభ్యాసంగా యేర్పడిన శరీర తాదాత్మం లేక దేహత్వాను కరగిపోనారంభిస్తుంది.

ఆధ్యాత్మిక విషయంలో నిత్యభ్యాసానికి మొదటిమెట్టు శారీరక భంగిమల స్ఫూతి. అలానే స్ఫూతి యెట్టి ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాలపై కేంబీకలింపబడనప్పుడు భంగిమలపై నిలుస్తుంది. అంతేగాక తాత్కాలిక ఉత్సత్తి, వినాశ క్రియలను, దేహ భంగిమలు ఉదహరిస్తాయి.

3. శుద్ధమైన అవగాహన: శుద్ధమైన అవగాహన శరీర క్రియలనిస్తుంటిపై వ్యాపిస్తుంది. నాలుగు భంగిమలు, చూచుట, వూగుట, చాపుకొనుట, వస్తుదారణ, తినుట, త్రాగుట, మలవిసర్జన, మాట్లాడుట, మాట్లాడకుండుట, మెలకువగా వుండుట, నిద్రపట్టుట మొదలగునవి.

ఈ విధంగా శుద్ధ అవగాహన సాధన వివేకవంతము, సార్థకము అయిన కర్మచరణను నేర్చుతుంది. ఇది నిత్యావసర విషయంలోనేగాక ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి విషయంలో గూడ వివేకవంతము, సార్థకవంతము

అయిన కర్మలను చేయడం నేర్చుతుంది.

నిత్యజీవితము, ఆధ్యాత్మిక సాధన సమస్యలు పడతాయి. శారీరక క్రియలు వ్యక్తిత్వ రహితమైనవన్న లోచూపు నిత్య జీవితంలో గూడ బలపడుతుంది. కనుక దేహము తానన్న బ్రాంతినుండి విడివడతాడు.

ఇంతకు ముందు సాధనలో వివిధ శారీరక భంగిమలను ధలించినపుడు వాటిని స్ఫూతి గుర్తిస్తుంది. అలాకాక రెండు విధములైన శుద్ధ అవగాహన ('సార్థకత', 'జౌచిత్యము') మన శారీరక క్రియలను సలయ్యేన లీతిన సంస్కరిస్తాయి. కీందటి సాధన శరీరము యొక్క భంగిమలను గూర్చిన స్వాలము, దృఢము అయిన యెరుక కలిగియుండడమేగాక అవి వ్యక్తిత్వ రహితములన్న గుర్తుగూడా కలిగిస్తుంది. నాలుగవ రకమైన శుద్ధ అవగాహన (సత్యము లేక వాస్తవము) శారీరక క్రియలను మలింత వివరంగా పిస్టేషన్ చి, అవి వ్యక్తిత్వ రహితాలన్న గుర్తింపును మలింత లోతుగా కల్గిస్తుంది.

- సచేపం

భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

అధ్యాయం - 2

ఆదిదేవుని ఆవిరాఖ్యావం

(స్ఫైంబరు సంచిక తరువాయా)

భ రద్వాజ అయిదారేండ్ర వాడుగా పునుష్టుడు ఒకరోజు వాకిటీలో ఒక పిచ్చుక క్రిందపడి చచ్చిపోయింది. అది చూచి చాలా పిచ్చుకలు దాని చుట్టూ చేలి గోలగోలగా అరుస్తున్నాయి. భరద్వాజ పడిపోయివున్న పిచ్చుకను చూపిస్తూ యింటీని వాళ్ళతో “పిచ్చుక పడుకొని నిద్రపోతున్నది కదా! ఈ పిచ్చుకలన్నీ దానికి జోలపాట పాడుతున్నాయా?” అని అడిగాడు. “కాదు ఆ పిచ్చుక నిద్ర పశిపటం లేదు. అది చనిపోయింది” అన్నారు యింటీలో వాళ్ళు. “చనిపోయింది అంటే ఏమిటి?” అన్నాడు భరద్వాజ అమాయకంగా. అందుకు సమాధానంగా యింటీలోని వారు చెప్పిన వివరణ భరద్వాజ చిన్న మనసు ఏమి గ్రహించిందో తెలియదు కానీ, ఆ తర్వాత సలిగ్గా ఈ జీవన్వారణ సమన్వ్య అతని మనసుని కిలం చేసి అతని జీవితం గొప్ప మలుపు తిరగటానికి కారణభూతమైంది.

శ్రీ అనంతాచార్యగారు ఒకసాల తీవ్ర అనారోగ్య పరిస్థితికి లోనయ్యారు. వారు వైద్యులు కనుక వారి శరీర పరిస్థితిని వారు ముందే గుర్తించారు. వారు కొన్ని గంటలలో తమకు పక్షవాతం రాబోతున్న సంగతి గమనించారు. తల్లి లేని పిల్లలు - తామే వారికి బిక్కె సంరక్షించుకొంటున్న సమయంలో తాము కూడా అనారోగ్యం పొల్చుతే ఆ పసివాళ్ళకు బిక్కెవరు? అనిపించింది. అనంతాచార్యగారు పిల్లల మనస్థితి ఏమిటో, యా పరిస్థితికి వాళ్ళు ఎలా

స్ఫుంబిస్తారో తెలుసుకొనాలనుకున్నారు. పిల్లల్ని నలుగులసీ దగ్గరకు పిలచి తమకు పక్షవాతం జబ్బు రాబోతున్నదని చెప్పారు. “నేను అశక్తుడుగా మంచంలో పడిపోతాను. కనుక ప్రస్తుతం మన కర్తవ్యం ఏమిటి? మనమంతా యా విపత్కు పరిస్థితిని ఎలా ఎదురోపాలి? మీ వుద్దేశం ఏమిటి?” అని పిల్లలను ప్రశ్నించారు.

ఆ భయంకర వార్త విని కృష్ణమాచార్య నిశ్చేష్టుడయ్యాడు. అప్పుడు ఆతమినయస్తు 20 సంవత్సరాలు. కొబ్బికాలంక్రిందటే తల్లి నిప్పుమించింది. ఇప్పుడు తండ్రి వ్యాధిరస్తులోతున్నారు. తమకు బిక్కెవరు? కృష్ణమాచార్య మనస్సు వికలష్ణే ఏమీ మాట్లాడలేక బిగాలుపడి భీన వదనంతో నిలబడ్డాడు. వేదవ్యాప, బోధాయన ఏడవటం మొదలుపెట్టారు. అప్పుడు 7-8 సంగాల వయస్సున్న భరద్వాజ “నాన్నగారూ! తెనాలిలో మీ స్నేహితుడు, డాక్టరు అయిన శ్రీ చంద్రమౌళి సత్యన్నారాయణగారు వున్నారు కదా! మనం వెంటనే తెనాలి వెళ్లాం. అక్కడ ఆయన మీకు మందులిచ్చి మీ జబ్బు నయం చేస్తారు. వెంటనే బయలుదేలి వెళ్లాము” అని అన్నాడు. ఆ పసివాడి మాటలకు అంతా నిర్వాంతపోయారు. అంత చిన్న వయసులో ఆ విపత్కు పరిస్థితిలో క్రంగిపోకుండా ఎంతో దైర్ఘ్యంతో, నిబ్బరంతో వుండటమే కాదు విజ్ఞతతో ఆలోచించి, సమయస్థూర్థితో సరైన నిర్ణయం తీసుకుని తమకే కర్తవ్యాన్ని బోధించిన ఆ అసాధారణ ప్రజ్ఞావంతుడిని చూసి ఆ తండ్రి

ఆశ్చర్య చకితుడైనారు. వెంటనే ఆయన పిల్లలతో తెనాలి వెళ్లారు.

మనవైద్యుడు, ప్రాణమిత్తుడు, సహాదయుడు అయిన శ్రీఅనంతాచార్యును ఆపరిస్థితిలో చూసి వికలమనస్తులైనారు ఆయన మిత్రులు. తాము ఆయనకు సలగ్గా వైద్యం చేయగలనో, లేదోనని భయపడటంతో శ్రీ అనంతాచార్య, “నాకు చికిత్స చేయటానికి భయపడుతున్నట్లయితే యిక్కడ మీరు నాకొక గబి యిచ్చి, మా పిల్లలకు తోడుగా పుండండి. నాకు నేనే వైద్యం చేసుకుంటాను” అని చెప్పి తమకు తామే చికిత్స చేసుకున్నారు. ఎంతో త్వరగా మూడు నెలలకల్లా ఆయన ఆరోగ్యపంతులయ్యారు.

కాలం గడుస్తోంది. శ్రీ అనంతాచార్యగారు వైద్యవృత్తి మాత్రమే కాక ఎన్నో సమాజసేవ కార్యక్రమాలు తలపెట్టారు. ఉచిత తాలింఖానాలు, ఉచిత విద్యాలయాలు వంటి సంస్థలను స్థాపించారు. ఇంట్లో పిల్లలు కూడా పెద్దవాళ్ళవుతుండటంతో యింటి బాధ్యతలు కూడా పెలిగాయి. ఈ బాధ్యతలన్నింటినీ శ్రీ అనంతాచార్య ఒక్కరే నిర్వహించటం కొంత కష్టతరంగా పరిణమించింది. అదే సమయంలో ఆయన ప్రాణమిత్తుడికరు తన కుమారెను వివాహం చేసుకొనవలసినదని, ఆమె శ్రీ అనంతాచార్యగాలికి కుటుంబ బాధ్యతల నిర్వహణలో చేందోడు వాఁడోడుగా పుండి, సహకరిస్తుందనీ ప్రోద్ధులం చేయటంతో గుణవంతురాలయిన తన మిత్రుని కుమారె లక్ష్మిగాలని వివాహమాడేందుకు సుముఖులైనారు శ్రీ అనంతాచార్య.

ఆ సందర్భంలో శ్రీ అనంతాచార్య స్పందించిన తీరు అసామాన్యం. ఆయన తమ నలుగురు కుమారులనూ చేరజలచి తమ యింటి పరిస్థితులు వివరించారు. చివరగా వాళ్ళ మనస్సుల్చిగా ఒప్పుకుంటేనే తాము వివాహం చేసుకొంటామని, వాళ్ళకు యిష్టం లేకపోతే చేసుకోననీ పిల్లలతో స్పష్టంగా చెప్పి, తాము వివాహం చేసుకొనటం సముత్తం జోనా కాదా అని ఒక్కిక్కకు పిల్లవాడినీ అడిగి అభిప్రాయం తెలుసుకొన్నారు. నలుగురు పిల్లలూ తండ్రి వివాహం చేసుకొనేందుకు యిష్టపడటంతో లక్ష్మిగాలతో శ్రీ అనంతాచార్యగాలి వివాహం జలిగిపోయింది.

శ్రీమతి లక్ష్మిగారు గృహ నిర్వహణ బాధ్యతలు స్వీకరించి, శ్రీ అనంతాచార్య జీవనయానాన్ని సులభతరం చేశారు. అభ్యదయ భావాలు గల శ్రీ అనంతాచార్య వివాహ

సమయంలోనే ఆమె తండ్రితో, ఆమెను కూడ తమ కుమారుల వలెనే చదివిస్తానని, ఆమెను ఎవరిపైనా ఆధారపడకుండా తన కాళ్ళపై తను నిలబడేలా విద్యావంతురాలిని చేస్తాననీ చెప్పారుట.

ఆ మాట ప్రకారమే తమ పిల్లలతో సమానంగా ఆమెకు కూడ యింట్లోనే విద్య గరపారు. వాళ్ళతోపాటు యామెను కూడ మెత్తిక్కలేపన్ పరీక్షకు తల్పీదునిచ్చి కాశీలో పరీక్షలు ప్రాయించారు. కాలేజీ చదువులు చదివించి కాలాంతరంలో ఆమెను ఉద్దోగస్థురాలిని చేశారు.

శ్రీమతి లక్ష్మిగారు చినువాడైన భరద్వాజిని పేమతో లాలించేవారు. ఆమెతో బాగా చనువు, స్వతంత్రం ఏర్పడటం వలన అప్పుడప్పుడూ భరద్వాజ ఆమెను ఆటలు పట్టించేవారు. ఇల్లే విద్యాలయంగా శ్రీ అనంతాచార్య తమ భార్య లక్ష్మిగాలని, పిల్లలను కూర్చోబెట్టి విద్య గరపేవారు. ఆ సమయంలో భరద్వాజ లక్ష్మిగాలని ఆటపట్టించేందుకు ఆమెకు తలనొప్పి రావాలని ఆమె పై దృష్టి నిలిపి నవ్యతూ చూసేవాడు. వెంటనే ఆమెకు తలనొప్పి బాగా వచ్చేటి. ఆమె భరద్వాజ అల్లలి పని చూసి తనకు తలనొప్పి తెప్పించవద్దని బ్రతిమాలుతూ సంజ్ఞ చేసి చెప్పేటి. క్లాసు జరుగుతున్నప్పుడు ఎవ్వరూ మాట్లాడకూడదని తండ్రిగారు ఆదేశించటం వలన వాళ్ళ సైగలు మాత్రం చేసుకునే వాళ్ళు.

కొంచెంసేపు ఆమెను అలా ఆటపట్టించి, ఆమెచేత అలా బ్రతిమాలించుకొని వచ్చేటి భరద్వాజ. ఆమె కూడా భరద్వాజ చిలిపి చేప్పులకు ఎంతో ములిపెంగా నవ్యకుంటూ ఆనందిస్తుండేది.

శ్రీ అనంతాచార్య తమ కుమారులకు మామూలు పారశాలవిద్యలతోపాటు వేదోపనిషత్తులేకాకప్రాణాయామం, యోగాసనాలు, దండేలు, బస్సీలు, యోగాబ్యాసం కూడా నేయించేవారు. భరద్వాజ ఏకసంధార్ణాపి, మహామేధాపి అవటంతో విద్యలన్ను త్వరితగతిన అవగాహన చేసుకొనేవాడు. ఒక్కసాలి వినిసంతనే ఎంత కష్టమైన పాత్యాంశాన్నెనా నేర్చుకొనగలిగేవాడు. యోగవిద్యను ఎంతో శీఘ్రమీ ఆకలింపు చేసుకొని యోగం ద్వారా మనస్సును ఏకాగ్రము, నిశ్శలము చేసుకొనగలిగేవాడు. యోగంతో తన చిత్తాన్ని ఏకాగ్రం చేసుకొనటం సాధించాడని నిరూపించే సంఘటన ఒకటి ఎంతో ఆశ్చర్యంగా పుంటుంది.

ఒకసాల 10 సం||ల వయస్సు గల భరద్వాజ బజారుకు వెళ్ళివస్తున్నాడు. దారిలో రోడ్సుమధ్యఒకచోటుకగారడీవాడు

తన గారడీ విద్యలు ప్రదర్శిస్తున్నాడు. చుట్టూ చాలా మంచి జనం నిలబడి చూస్తున్నాడు. భరద్వాజు జనంలో నిలబడి గారడీ వాసిపై దృష్టి నిగిచ్చాడు. మరుక్షణం గారడీవాని విద్యలు స్థంభంచి పోయాయి. ఎంతో ఉత్సహంతో ఎన్నో మాయలు, వింతలు, విద్యారాలు ప్రదర్శిస్తూ జనాన్ని ఆశ్చర్యంలో, ఆనందంలో ముంచేత్తుతున్న గారడీవాడు హరాత్తుగా తన విద్యలు పనిచేయక పోవటానికి కారణమేమిటో తెలియక కంగారు పడ్డాడు. ఎవరైనా తన విద్యలు ఆగిపోవాలని మంత్రం వేస్తున్నారా? కనికట్టు చేస్తున్నారా? అనుకుంటూ చుట్టూ పరికించి చూస్తే భరద్వాజు నవ్వుతూ తననే చూస్తున్నాడు. కారణం అర్థం చేసుకున్న గారడీవాడు భరద్వాజుని సమీపించి, “బాబు! పేదవాళ్లి, ఏదో పాట్లకూటికై ప్రదర్శించుకుంటున్నాను. దయచేసి నా వృత్తికి అడ్డురాకండి” అంటూ ప్రాధీయపడటంతో భరద్వాజు నవ్వుకుంటూ అక్కడినుండి వెళ్లిపోయాడు.

భరద్వాజు అల్లలి పనులు ఎలా వుండేవో తెలియపలచే మరొక ఉదాహరణ- కొన్నాళ్లకు శ్రీ అనంతాచార్య విజయవాడలో ‘ఆయుర్వేద రసాయనకుటి’ అనే పేరుతో వైద్యలయం స్థాపించారు. కుటుంబంతో సహో బాపట్ల నుండి విజయవాడకు వచ్చేశారు. గవర్నరువేటలో దాపులూరి విశ్వసాధంగాలి యింటి మేడపైన పున్న పోర్స్‌న్ లో నివాసముండేవారు. మేడపై నుండి పీథిలో నడచిపోతున్న జనాన్ని చూస్తుంటే భరద్వాజకి చిలిపి ఆలోచనలు వచ్చాయి. మనిషిలోని ‘ఆశ’ అనే గుణం ఎంతో విచిత్రమైనది. తనకున్న దానితో తృప్తిగా జీవించటం చేతకాని మనిషి ఎన్ని పున్నా యింకా దేనికోసమో తపిస్తూ వుంటాడు. సుఖాలకు దాసుడు కాకూడదని, కష్టించి జీవించటంలోనే ఆనందం పుంటుందసీ తెలిసికోలేని మనిషికి అయాచితంగా కష్టపడకుండా వచ్చే సామ్య ఎంతో సంతోషాన్నిస్తుంది. మనిషిలోని ఆ “ఆశ” అనే బలహీనతే అతడ్చి మరింత బలహీనుణ్ణి చేసి ఏ సుఖ సంతోషాల కోసం అతడు ఆరాటపడ్డాడో ఆ సుఖ సంతోషాలకు దూరం చేసి, అన్ని విధాలా అతనిని పాతాళానికి బిగజారుస్తుంది. ఆ ప్రమాదాలేవీ గుర్తించలేని మనిషి అలా ఆశల వలయంలో చిక్కుకుని పాటికి దాసుడై జీవిస్తుంటాడు. అతనిలోని ఆ బలహీనతపై ఆధారపడి లాటలీలు, పేకాటలు, జూదము, గుర్తు పందేలు వంటి ఎన్నో వ్యసనాలను పోత్సహించే ప్రబుద్ధులెందరిం తయారై ఆ బలహీనతలను వ్యాపారంగా

చేసి సామ్య చేసుకుంటుండటటం మన చుట్టూరా వున్న సమాజంలో మనం కళ్ళారా చూస్తూనే వున్నాం.

చిన్న పిల్లవాడైన భరద్వాజు మనిషిలోని ‘ఆశ’ అనే గుణాన్ని చూసి చిన్న తనపు చిలిపితనంతో వాలిలోని ఆ గుణంతోనే వాలిని ఆట పట్టించాలనుకున్నాడు. చిన్న చిన్న కాగితాలలో చిన్న చిన్న రాళ్లు, చిల్లపెంకులూ వేసి పాట్లాలు కట్టి పాట్టిపై తులం వెండి, రెండు తులాల బంగారం అని ప్రాసి అన్నయ్యలు, తానూ రోడ్డుపైకి విసిలి, పిట్టగోడపైనుండి ఏం జరుగుతుందా అని తొంగి చూస్తుండేవాళ్లు. ఏం జరుగుతుంది? రోడ్డుపైన బంగారం, వెండి అని రాసి వున్న పాట్లాలు మనిషి కంటపడితే యింకేమైనా వుందా? పండుగే పండుగ! తేరగా వెండి బంగారాలు దొలికాయి అనుకొంటూ గబగబా ఆ పాట్లాలు తీసుకుని విప్పి చూస్తే ఏముంది! రాళ్లు, రప్పులు!! అప్పుడు చూడాలి వాళ్ల ముఖాలు! తమను ఆశపెట్టి నిరాశలో ముంచేసిన ఆ పాట్లాలను విసిలికొట్టి వెళ్లిపోతారు.

ఇదంతా మేడపై నుండే చూస్తున్న అల్లలి పిల్లలు సంతోషంతో “భలే! భలే! బుట్టలో వేసేశాము” అంటూ చప్పట్లు కొడుతూ యిల్లంతా గంతులేస్తూ విపరీతంగా నవ్వుకునేవాళ్లు.

శ్రీ అనంతాచార్యులవారి గృహంలో లక్ష్ముడు అని ఒక సేవకుడుండే వాడు. అతడు అతి చిన్న వయస్సులోనే శ్రీ అనంతాచార్యులవారి వద్దకు వచ్చి ఎన్నో సంవత్సరాలు వున్నాడు. అప్పటికి శ్రీ అనంతాచార్యులవారి సతీమణి జీవించి వున్నారు. లక్ష్ముడు యింటా బయటా ఆ కుటుంబానికి ఎంతో చేదోడు వాదోడుగా వుంటూ కుటుంబంలో ఒక వ్యక్తిగా కలిసిపోయాడు. ఆయుర్వేద వైద్యవృత్తిలో వున్న శ్రీ అనంతాచార్య వద్ద పుండటం వల్ల లక్ష్ముడికి వైద్యవిద్య పరిజ్ఞానం కూడా లభించింది. శ్రీ అనంతాచార్య లక్ష్ముడికి మందులు తయారు చేసే విధానాలను కూడా నేర్చించటంతో అతడు ఆయనకు కుడిభుజంగా వెన్నుంటే పుంటూ ఎంతో సహాయ సహకారాలంబిస్తుండేవాడు. తన స్వరామం వెళ్లిన తర్వాత ఆ పిలసర గ్రామాల ప్రజలందరికి తన వైద్య సేవలంబించి, మంచి వైద్యుడిగా పేరు పాందాడు. అతడు శ్రీమతి బుచ్చి వెంకట లక్ష్మిగారు బిపంగతులైన తర్వాత తల్లిలోని పిల్లలను ఎంతో ఆదలస్తూ, వాలి అలన పాలనలో అనంతాచార్యగాలికి సహకరిస్తూ వుండేవాడు.

- సశేషం

శ్రీ శ్రీ బ్రాహ్మణ గోదావరి నుండి

జీవితం లులియు భార్ధలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

క్రినీ సంవత్సరాల పాటు అమ్మను నీడవలే అంటిపెట్టుకొని తిరుగుతూ అమ్మకు అతి సన్నిహితంగా మెలిగిన గురుప్రియ, అమ్మ ధాకా విడచి రాయపూర్ వెళ్లి యెన్నాళ్లకూ తిలగి రాకపోవటంతో యెంతగానో బాధతో కృంగిపోయింది. అయినా దైర్యంగా అమ్మ విభింబిన సాధనలను కొనసాగిస్తూనే పున్నది. ఆ తర్వాత నలహాటీలో అమ్మ దర్శనమిస్తారన్న వార్త ఆమెకు యెంతో వూరట నిచ్చింది. నలహాటీలో రెండు వారాలపాటు అమ్మ సన్నిఖిలో ఆనందంగా గడిపిన గురుప్రియకు అమ్మ మరల రాయపూరు వెళుతున్నారన్న వార్త ఆశనిపొతంలా తగిలింది. గురుప్రియ అమ్మతో తాను కూడా రాయపూర్ వస్తానని, అమ్ముని విడిచి వుండలేని బ్రతిమాలింది. అయినా అమ్మ ఒప్పుకోలేదు. “మీరంతా ఒకచోట స్థిరంగా వుంటూ సాధనలను కొనసాగించవలసిన అవసరం వుంది. లక్ష్మిం వైపు ముందుకు సాగటం అన్నింటికంటే ముఖ్యమైన విషయం” అని అన్నారు అమ్మ.

రాయపూర్ బయలుదేరే ముందు శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ గురుప్రియను యేకాంతంలోకి తీసుకొనివెళ్లి చాలాసేపు ఆమెతో మాట్లాడారు. ఆమెకు పూజ, జపము, అర్పన, గాయత్రీ మంత్ర అనుష్ఠానము, సంధ్యావందనం, యివి కాక చేయవలసిన మరికొన్ని కార్యక్రమాలు వివలంచారు. గురుప్రియను తన తండ్రి శశాంక బాబుతో కలిసి సిద్ధేశ్వరు ఆత్మమంలోనే వుండవలసిందిగా చెప్పారు. కొన్ని దేవతా అనుష్ఠానాలను పూజా విధానాలను తన తండ్రి వద్దనే నేర్చుకోవాల్సిందిగా చెప్పారు. ఒకవేళ యెక్కడికైనా

వెళ్లాలని అనిపిస్తే తండ్రితో కలిసి వింధ్యావలం, కాశి వెళ్లపలసినదిగా చెప్పారు. ఒకరోజు గురుప్రియతో కలిసి కూర్చుని భోజనం చేసి ఆమెను సంతోషపెట్టారు.

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ నలహాటీ నుండి మరల రాయపూర్ బయలుదేరే ముందురోజున శశాంక బాబును ప్రత్యేకంగా తన గబిలోకి పిలిపించుకొని యేకాంతంలో అతనితో యెన్నో విషయాలు మాట్లాడారు. అమ్మ జన్మించిని సిద్ధేశ్వరులో శివలింగ ప్రతిష్ట జలగింది. కృష్ణ దాదా అనే భక్తుడు సిద్ధేశ్వరులో ప్రతిష్టించడానికి ఒక నల్లరాతి శివలింగాన్ని తెప్పించగా దానిని అమ్మ సిద్ధేశ్వరు ప్రాంగణంలోని ఒక వేబికపై శ్రీ భోలానాథ్ గాలి చేత ప్రతిష్టింపజేశారు. అమ్మ శశాంక బాబుకు ఆ లింగానికి యథావిభిగా ఈశ్వర పూజ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించవలసినదిగా చెప్పారు. రమణాశ్రమంలో ప్రతిరోజు జలగే హాము నివేదనను ఆత్మమ వాసులందరూ రోజుకొకరు చొప్పున స్వికరించాలని, ఆ నివేదనను తినిన వ్యక్తులు ఆ రోజంతా పచ్చి పాలు, పండ్లు తప్ప యెటువంటి ఆహారము తినకూడదని నియమం విభించారు. శశాంక బాబును ప్రతి శనివారం ఆ హాము నివేదనను స్వికరించమని చెప్పారు. అమ్మ శశాంక బాబుకు ప్రాణాయామ విధానాలను వివలంచి నియమ నిష్పత్తితో ఆ విధమైన సాధన చేయవలసినదిగా ఆదేశించారు. నెలలో రెండుసార్లు శశాంక బాబును రోజులో 24 గంటలూ ఒకే యోగాసనంలో కదలకుండా కూర్చుని సాధన చేయవలసినదిగా చెప్పారు. అమావాస్య, పూర్ణిమ తిథులలో శశాంక బాబును, గురుప్రియను రమణాశ్రమంలో

హాఁమం చేయమని చెప్పారు. శశాంకబాబుకు చేయవలసిన కార్యక్రమాలస్ని వివరించి బివరగా అమ్మ ఆయనతో యిలా అన్నారు:

“వందల సంవత్సరాలుగా సిద్ధ పురుషులందరూ సంచరించిన ప్రదేశమే యా సిద్ధేశ్వరు. ఇచ్చటి భూమి మహా మహిమాన్వితమైన యోగశక్తితో నిండి నిజడికృతమై వున్నది. ఇచ్చటి నేలలోని అణువణువు లోను సిద్ధపురుషుల దివ్య తపశ్చక్తి నిజీప్రమై వున్నది. ఈ తపాఁభూమి సాధకులకు పరప్రదాయకమై వారి సాధనలను సఫలం చేస్తుంది. అయితే యిన్నాళ్లగా ఈ ప్రదేశంలోని శక్తి నిద్రాణంగా వుండిపోయింది. ఈ తపాఁభూమిలోని యోగశక్తిని జాగ్రత్తం చేయవలసిన అవసరం యొంతైనా వున్నది. అందుకు తగిన సమయం కోసం వేచి వున్నాను. ఇప్పుడు సమయం వచ్చింది. ఈ పవిత్ర కార్యం నెరవేర్ధడానికి అర్పుడవు నువ్వే కొన్నేళ్లగా యిక్కడ యెషారు యొటువంటి కార్యాలు చేయలేదు. ఇప్పుడు యా పవిత్రకార్యం నెరవేరబోతున్నది. దినిని ముందుగా నీవు మాత్రమే చేయవలసి వున్నది కనుక నిన్న ఈ ప్రదేశంలో వుంచి యివ్వి నడిపిస్తున్నాను. ఇందులో నిజానికి నా ప్రమేయం యేమీ లేదు. ఏ సమయానికి యేబి జరగాలో అది జిలగిపోతుంది అంతే!”

నలహాటీలో భక్తులకు వీడ్సోలు చెప్పి అమ్మ రాయపూర్ బయలుదేరారు. అమ్మ వెంట శ్రీ భోలానాథ్ గారు, కమలాకాంత్ మాత్రమే వున్నారు. ఈసారి కూడా అమ్మ తనతో యెవరూ వచ్చేందుకు అనుమతించలేదు. మొదటగా అమ్మ డెప్రోడూన్ వెళ్లి అటు నుండి రాయపూర్ వెళ్లారు. 1932వ సంవత్సరంలో అమ్మ రాయపూర్ రావటం జిలగించి. ఫాల్టణ మాసంలో జ్యోతిష్ దాదా మరల రాయపూర్ వచ్చాడు. అయితే ఈసారి అతను బీర్కాల సెలవులు పై రావటం జిలగించి. ఆ సెలవులు అయిపోగానే పుద్యోగానికి రాజీనామా చేసి పెన్నన్ తీసుకుంటూ మిగిలిన జీవితమంతా అమ్మ సన్నిధిలో గడపాలని నిర్ణయించుకున్నట్లుగా తెలిసింది. ఛైత్ర మాసం వరకు అమ్మ రాయపూర్ లో వున్నారు. ఆ తర్వాత డెప్రోడూన్ వెళ్లి అటునుంచి మసూరి వచ్చారు. మసూరిలో కొన్నాళ్ల వున్న తర్వాత అమ్మ శ్రీ భోలానాథ్ గాలిని బదలీనాథ్ క్షేత్రంలో కొన్నాళ్ల వుండవలసించిగా చెప్పి, కమలాకాంత్ ను తోడుగా శ్రీ భోలానాథ్ గాలితో బదలీనాథ్ క్షేత్రానికి పంపించారు. 1933వ సంవత్సరం వైశాఖమాసం వచ్చింది.

థాకా రమణాశ్రమంలో యథావిభిగా శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ జన్మించిన వేడుకలు ఆరంభమైనాయి. అఖండ నామ సంకీర్తనలు, హాఁముములు, ఆహాతులు, పూజలు, సంతర్పణలు - అస్సి యథావిభిగా జలిగాయి. మసూరిలో అమ్మ వెంట జ్యోతిష్ దాదా వున్నారు. కొన్నాళ్ల తర్వాత మసూరి నుండి ఉత్తర కాశీకి వెళ్లాలని సంకల్పించారు అమ్మ. మసూరి నుండి ఉత్తరకాశి 60, 65 మైళ్ల దూరంలో వున్నది. కొండల మధ్య బాట వెంట వెళ్లవలసి వున్నది. అమ్మ కాలి నడకన మసూరి నుండి జ్యోతిష్ దాదాతో కలిసి ఉత్తరకాశి చేరుకున్నారు. శ్రీ భోలానాథ్ గారు అమ్మ ఆదేశంతో బదలీనాథ్ క్షేత్రంలో కొంత కాలం గడిపిన తర్వాత కేదార్మణ్ఠ, యమునోత్తి క్షేత్రాలు దల్చించి ఉత్తరకాశి వచ్చారు. ఉత్తర కాశీలో సాధుసత్పురుషులెందరో అమ్మ దర్శనార్థం రావడం మొదలుపెట్టారు. మొదటిల్లో వారందరూ ఒక మహిళ అయిన అమ్మ వద్ద స్వేచ్ఛగా మాట్లాడలేకపోయేవారు. కానీ ఆ తర్వాత వాలిలో ఆ సంకోచం తొలగి తల్లి వద్ద పిల్లల వలె నిస్సంకోచంగా మెలగసాగారు. అమ్మ నుండి వారు తమకు ఆధ్యాత్మికంగా వున్న సందేహాలు వ్యక్తం చేసి సమాధానం పాందుతుండేవారు. నిరంతరం ఆధ్యాత్మిక చర్చలు జరుగుతుండేవి. ఉత్తర కాశి, అక్కడి పరిసర ప్రాంతాల నుండి యెందరో సాధువులు, జిజ్ఞాసువులు, పండితులు, సన్యాసులు - అనేకమంచి అమ్మను దల్చించసాగారు.

అమ్మ మరల ఉత్తరకాశీ నుండి మసూరి, డెప్రోడూన్, హరిద్వార్, లక్ష్మణ రూపూలా, బుషికేర్ మొదలైన ప్రాంతాలకు వెళ్లారు. ఆ సమయంలో కాశీలీ, పంజాబీ, సింధి మొదలైన ప్రాంతాల నుండి కూడా ప్రజలు వచ్చి అమ్మను దల్చించుకున్నారు. ఆ తర్వాత అమ్మ డెప్రోడూన్ వచ్చారు. డెప్రోడూన్ లో అమ్మ ఆనందచక్రము అనే ఆలయంలో నిపాసమున్నారు. డెప్రోడూన్ లో పెద్ద సంఖ్యలో ప్రతిరోజు భక్తులు అమ్మ దర్శనార్థం రావడం మొదలుపెట్టారు. పూజలు, భజనలు, వుపవాస బీక్షలు, కుమారీ పూజలు, సంతర్పణలు పెద్ద యెత్తున జరుగసాగాయి. నిరంతర ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలతో డెప్రోడూన్ ప్రాంతమంతా ప్రతిరోజు ఒక పండుగ వాతావరణాన్ని సంతరించుకున్నది. అమ్మ సన్నిధిలో ప్రజలంతా ఆధ్యాత్మిక చింతనలో మునిగి యెంతే ప్రశాంతంగా, ఆనందంగా కాలం గడపసాగారు.

- సశేషం

ద్రౌర్కారూయ ఇనుభవమండలము

డా॥ తుంగతుర్ల శేఖరిరావు, హైదరాబాదు

నేను ENT స్పెషలిస్ట్ ని. ఈమధ్య నేపాల్ నించి వచ్చేసి, హైదరాబాదులోని వనస్థితిపురంలో క్లినిక్ పెట్టుకున్నాను.

సాయిబాబాతో నా పరిచయం చాలా వెనకనుంచి, 1967 సంవత్సరం నుంచి వుంది. నేను 13 సంవత్సరాల వయస్సులో మా మేనమామగాల ఇంటికి వెళ్లినప్పుడు పక్కింటి వాళ్ళు, చిన్న బాబా విగ్రహం పెట్టుకొని పూజ చేసే వాళ్ళు. నేను బయట నుంచి ఒకసారి ఆ విగ్రహస్ని చూసాను.

మా స్వరూపం వరంగల్ జిల్లాలో ఉన్న ఒక పల్లెటూరు. మా అన్నయ్యకి పెళ్లయిన తర్వాత హైదరాబాదులో సనత్-నగర్ లో ఇల్లు తీసుకున్నారు. నేను మా ఊరి నించి ఇంటికి అవసరమైన కొన్ని సరుకులు, సామాను అయిదారు సంచిలలో సర్దుకుని, అన్నయ్య ఇంటికి తీసుకెళ్లేందుకు పైట్రాబాద్ కి వచ్చాను. ఈచేతిలో కొన్ని, ఆచేతిలో కొన్ని సంచిలు పట్టుకుని గొలిగుడలో బస్టాండ్ లో బిగాను. అక్కడి నుంచి నాంపల్లి వెళ్లి, అక్కడ సనత్-నగర్ బస్సు ఎక్కులి. కొన్ని పరిస్థితులవల్ల అన్నయ్య బస్సుస్టాండ్ కి రాలేదు. నాంపల్లి వెళ్లడానికి నేను లక్షా మాట్లాడుకున్నాను. నాంపల్లికి అర్థ రూపాయి అని చెప్పాడు. సరేని లక్షా ఎక్కును, తీరా ఎక్కుక ‘ఆరు రూపాయలు యివ్వాలి’ అన్నాడు. అతను అలా మాట మార్చేసలకి, నాకు ఏడుపాచ్చి జిక్కుమొహం వేసాను. ఈ లోపల ఒక 25 సంవత్సరాల వయస్సును ఒక అబ్బాయి సైకిల్ మీద వచ్చి ఆగి, “ఏంటి ఆరు రూపాయలు అంటున్నావ్, అర్థ రూపాయని చెప్పావు కదా, నేను వెనకనే ఉన్నాను, ఏం చిన్నపిల్లాడనా అలా మాట్లాడుతున్నావ్, పోలీసులకి చెప్పా” అన్నాడు. వెంటనే

లక్షా అతను కంగారుపడుతూ,, ఏం లేదు, ఏం లేదు అని చెప్పి, లక్షా బయలుదేరతీసాడు. నేను హమ్మయ్య అనుకుని మనసులో రామనామం చెప్పుకుంటూ ఉన్నాను. నాకు చిన్నప్పటి నించి రామనామం చెప్పుకోవడం అలవాటు. కొంతసేపయ్యక అతను వెనుక వస్తున్నాడా అని చూసాను. కనిపించలేదు. లక్షా బిగి పది నిమిషాలు ఎదురు చూసినా కనిపించలేదు. నన్ను ఆ పరిస్థితి నించి కాపాడినందుకు అతనిపై చాలా కృతజ్ఞతా భావం కలిగింది. అప్పటిలో సనత్-నగర్ వెళ్లడానికి బస్సు ఎక్కులంటే, కూడా నిల్చోవాలి. బస్సులు చాలా తక్కువగా ఉండేవి. రెండు చేతుల్లో సంచిలు పట్టుకుని ఇబ్బంది పడుతూ పరుసలో నిలుచున్నాను. ఈ సామానుతో బస్సు ఎక్కుగలనా అనుకున్నాను. ఇంతలో సుమారు 35 సంవత్సరముల వయస్సున్న ఒకతను వచ్చి నా వెనుకే నిల్చిని, కొంత సామాను పట్టుకుంటాను యివ్వమని నా చేతిలోనించి తీసుకుని, ‘ఏ ఊరు బాబూ’ అని మాట కలిపాడు. నన్ను బస్సు ఎక్కించి నా సామానంతా సల్లి, వెళ్లిస్తానని చెప్పాడు, నేను వెంటనే ఆతృతగా ‘మీరు రారా’ అని అడిగాను. ‘లేదు, సీకోసమే వచ్చాను’ అని గబగబా బస్సు బిగి వెళ్లిపోయాడు. చాలా ఆశ్చర్యపోయాను కాసి అంతకు మించి ఏమీ అర్థం కాలేదు.

16 సంవత్సరాల తరవాత నేను M.B.B.S., పూర్తి చేసుకొని, వరంగల్లు KMC వైద్యకళాశాలలో ENT కోర్సు చదువుతున్నాను. అప్పటికి వివాహం అయి, కాజీపేటలో ఉండేవాళ్ళం. అప్పుడు నేను, మా మిత్రులోకరు రీజూ పాద్మన్స్ వ్యాప్కోలికి వెళ్లేవాళ్ళం. ఆయన ప్రతిరోజు నాకు శిలణి సాయిబాబా గులించి చెప్పేవారు. అంతేకాకుండా ‘మీరు కూడా పూజించుకోండి మంచిబి’ అనేవారు.

మాదేమో ఆచార వ్యవహరాలు వున్న సాంప్రదాయ కుటుంబం. నాకు చిన్నప్పటి నుంచి రాముడు అంటే చాలా ఇష్టం. ‘బాబా ముస్లిం కదా, ఎలా పూజిస్తాం’ అనిపించేబి. తర్వాత ఒకరోజు ఆయన బాబా క్యాలెండర్ తెచ్చి నా గదిలో పెట్టారు. నేనేమి అనలేక ఊరుకున్నాను. అని అలాగే చుట్టుచుట్టి ఉండేబి. అప్పట్లో శిలాంగి సాయిబాబా సినిమా హింటిలో వచ్చింది. ఆయన నాతో, ఆ సినిమాకి వెళదాం రమ్యన్నారు. మొహమాటం కొణ్ణి వెళ్లాను. అయితే సినిమా నుంచి వచ్చాక మొట్టమొదటిసారి క్యాలండర్ తీసి బాబాకు దణ్ణం పెట్టాను.

మా పక్కింటి వాళ్ళు బాబా పూజ చేసే వాళ్ళు. మా ఆవిడని వాళ్ళ ఇంటికి పంపి బాబా చరిత్ర ఏమైనా ఉండేమో అడగుని చెప్పాను. వాళ్ళ వెంటనే పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు రాసిన శ్రీ సాయిలీలామృతం గ్రంథం ఇచ్చారు. అదేరోజు నేను సాయంత్రం 6 గంటలకు మొదలుపెట్టి తెల్లవారే పరకు లేవకుండా పూర్తి చేశాను. అంత అద్భుతంగా అనిపించింది ఆ గ్రంథం. మా ఇంట్లో పూజలో, సీతారామలక్ష్మణులు వున్న పటం వుండేబి. పారాయణ పూర్తవగానే, ఆ పటం పక్కన పెట్టి, క్యాలండర్ లో ఉన్న బాబాని అక్కడ పెట్టాను.

ఇది జలిగిన మూడు నాలుగు రోజులకి మా పక్క వాళ్ళ ఇంటికి శ్రీ సాయిబాబా మరియు శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగాల భక్తులోకరు వచ్చారు. ఆయన నాతో మాట్లాడుతూ, బాబాకి హోరతులు చాలా ముఖ్యం అవి మొదలు పెట్టుకోమన్నారు. అదేరోజు హోరతులు మొదలు పెట్టాము. బాబా దయతో ఈనాటి పరకు దిగ్వీజయంగా నాలుగు హోరతులు జరుపుకుంటున్నాము. తర్వాత ఆయన ద్వారానే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల గులంచి తెలియడం, సాయిబాబా మాసపత్రికకి చందాకట్టి చాలా విషయాలు అందులో నుంచి తెలుసుకోవడం జలిగింది.

ఒక రోజు రాత్రి 8 గంటల సమయంలో మా ఇంటికి ఒక జిచ్చగాడు వచ్చాడు. మేముండే ఇంటికి గదులు వరుసగా ఉంటాయి. ముందు గదిలో, ఒకతను వైద్యం నిమిత్తంవస్తే, గది తలుపు దగ్గరగా వేసి అతనితో మాట్లాడుతున్నాను. కేవలం వైద్యం చేయించుకోవడమే కాకుండా, అతను నేను, చాలా ఆధ్యాత్మిక విషయాలు చల్చించుకుంటున్నాము. ఆ సమయంలో జిచ్చగాని అరుపు వినిపించింది. నేను మా శ్రీమతితో, ‘చూడు ఎవరి వచ్చారు’ అని చెప్పాను. అప్పటికే మా భోజనాలు అయిపోయాయి. ఆమె,, ‘ఇంట్లో పెట్టడానికి ఏదీలేదు, మజ్జిగ తప్ప’ అనుకుని ఊరుకున్నదట. దాదాపు అర్థగంట తరవాత వైద్యం నిమిత్తం వచ్చిన అతను బయలుదేరితే, నేను కూడా బైటకి వచ్చాను. ఆ జిచ్చగాడు యింకా మా గుమ్మం దగ్గరే నిలబడి వున్నాడు. నేను వెంటనే నా శ్రీమతిని పిలిచి, ‘ఇంతసేపు ఇక్కడే నిలపెట్టవా’ అన్నాను. ఇప్పుడానికి ఏమీ లేదని ఊరుకున్నాను, వెళ్ళిపోయాడనుకున్నాను ఆమె చెప్పింది. అతను వెంటనే, ‘మజ్జిగ ఉన్నా పాయ్యమ్మా!’ అన్నాడు. తను ఒక్కసారి ఉలిక్కిపడి, వెంటనే మజ్జిగ తీసుకువచ్చి అతనికిచ్చింది. అతను దాదాపు అరగంటసేపు మా ఇద్దరితో మాట్లాడాడు. దాంట్లో ముఖ్యంగా చెప్పిన విషయం ఏమిటంటే,,, ”నేను కోపర్చాం నుంచి వస్తున్నాను, అక్కడ మేమందరం ఒక సభ ఏర్పాటు చేసుకున్నాము, అందులో ఫీరు బాబా భక్తులని, ఫీ పేరు ప్రస్తావనకు

వచ్చింది. అందుకే మిమ్మల్ని చూసి పోదామని వచ్చాను” అని చెప్పి వెళ్లిపోయారు. మామూలుగా జిచ్చగాళ్ళు ఒకసారి పిలిచి పలక్కపోతే, వెళ్ళిపోతారు. ఈ మాటలు చెప్పడానికి ఆర్థగంట బైట ఎదురు చూశారంటే చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది.. మనిషి నల్లగా ఉన్నారు. అతని కళ్ళ చీకట్లో మెరుస్తున్నాయి. చేతిలో ద్రవపదార్థాలు పోసుకోవడానికి వీలుగా స్థీల్ మగ్గు లాంచిదొకటుంది అంతే! సాధారణంగా ఉండే జిచ్చగాని అవతారంలోనే ఉన్నారు. మర్మాడు మా పక్క వాళ్ళతో చెప్పే, అలాంటి వాళ్ళని చుట్టుపక్కల ఎక్కడా చూడలేదన్నారు.

ఒకసారి కళాశాల గ్రంథాలయము నించి ENT కోర్చుకు సంబంధించిన 3 పుస్తకాలు ఇంటికి తెచ్చుకున్నాను. చదవడం పూర్తి చేశాక తిలిగి ఇప్పడానికి గ్రంథాలయానికి వెడుతుంటే, కొద్దిగా వర్షం వస్తోంది. ఇంట్లో గొడుగు తీసుకుని బస్సు ఎక్కాను. బస్సుబిగి కొంచెం దూరం నడవాలి. నేను బస్సు బిగగానే వర్షం బాగా పెద్దదయ్యంది. దానితోపాటు గాలికూడా పెలిగింది. వెంటనే గొడుగు తెలిచాను. ఇచివరకు పాడైపోతే దానిని బాగుచేయించి వాడుతున్నాము. ఆ వర్షపు జోరుకి వాన సీరు గొడుగు లోపలికి కూడా వచ్చేస్తున్నాయి నా చేతిలో పున్న పుస్తకాలు తడిసి పోతాయేమోనని భయంవేసి బాబాని స్కూలించాను. ఆ దాలిలో నేను తప్ప ఎవ్వరూ లేరు. ఇంతలో ఆకస్మాత్తుగా 25 సంవత్సరముల ఒక ముస్లిం అబ్బాయి(నాకు అలా అనిపించాడు), నా ఎదురుగా వచ్చి నిలబడి, నా చేతిలోంచి గొడుగులాక్కుని కింద పడేసి, తన రెండుచేతులు కలిపి, నా తలపై ఆచ్ఛాదనలా పెట్టాడు. వెంటనే గొడుగు బాగయ్యంది. ఒక్క చుక్క కూడా సీళ్ళ లోపలకి పడటం లేదు. నాకు చాలా ఆశ్చర్యంవేసి, ముస్లిం కదాని, ‘ముక్కియా’ అన్నాను, ఏమీ మాట్లాడకపోతే థాంక్స్ అని, ధన్యవాదములు అని రెండు భాషల్లో చెప్పాను. ఏమీ మాట్లాడలేదు,,మీ పేరేమిటని మళ్ళీ 3 భాషల్లో అడిగాను,,ఏమీ చెప్పలేదు, నేను రెండు అడుగులు నడిచి వెనక్కి మాసాను ఎవ్వరూ లేరు. రోడ్డంతా నిర్మానుష్టంగా పుంది. ఒక్కసారి ఒళ్ళ గనుర్చోడించి. సాయిబాబా అనే అలా వచ్చారనిపించి, వాలి దయకి నా హృదయం ద్రవించి కళ్ళల్లో సీళ్ళు ప్రవహించాయి. ఇలా ఎన్నోసార్లు వేరే రూపాల్లో ప్రత్యక్షమై నన్ను కాపోడారు. వారు బాగుచేసిన

గొడుగు ఇప్పటికే బాగుంది.

నా బిన్నతనంలో ప్రైదరాబాదు వచ్చినప్పుడు జలిగిన సంఘటనలో కూడా నన్ను కాపోడింది బాబాగారే అని నా ప్రగాఢ విశ్వాసం.

1986 లో నాకు ప్రభుత్వ వైద్యశాలలో ఉద్యోగం వచ్చింది. అప్పుడు నేను పశ్చిమగోదావరి జిల్లా పోలవరంలో ఉద్యోగానికి నియమింపబడ్డాను. ఒకసారి మా కాంపాండరు, నేను, పక్కనే ఇంకో పల్లెటూరు కి వెళ్ళపలసి వచ్చింది. అయితే ఆపూర్లో ఒక డాక్టర్ చాలా తక్కువ వ్యవధిలోనే పెద్ద ఆసుపత్రి కట్టి బాగా సంపాదిస్తున్నాడని నాకు చూపించాడు. ఒక్క నిమిషం పాటు నా మనసు చలించింది. ఎందుకంటే నేను ఫస్ట్ క్లాస్ లో ఉతీర్ణుడయ్య, మూడువేల రూపాయల ప్రభుత్వ ఉద్యోగం కోసం ప్రైదాబాద్ పదిలి పల్లెటూరికి వచ్చేసాను. ఇతను నిన్న కాక మొన్న వచ్చి, ఈ మారుమూల ఇంత పెద్ద ఆసుపత్రి కట్టి బాగా సంపాదిస్తున్నాడే.. అనిపించింది. అదే రోజు రాత్రి బాబాగారు స్వప్నదర్శన మిచ్చి, చెంప చెళ్ళ మనిషించి, “ఏరా! సీ ‘నామధనం’ అంతా ఏమైందనుకున్నావ్?” అన్నారు. అప్పుడు నాకు అర్థం అయియంది, లోకికమైన సిలిసంపదలు కోరకూడదు, నా ఖాతాలో ఆధ్యాత్మిక ధనం మాత్రమే పుండాలని బాబా చెప్పున్నారని!! నిజానికి నా వ్యక్తిత్వం కూడా అలాంటిది కాదు, ఎప్పుడో ఒకసారి చిన్న ఆలోచన వచ్చినందుకు బాబా వెంటనే నాకు తగిన వైద్యం చేశారు.

నిజంగా మళ్ళీ ఎప్పుడూ అలా అనిపించలేదు. తరవాత బాబావారు నాకు ఏ లోటూ చెయ్యలేదు. వేరే దేశాలలో కూడా పనిచేశాను. అనేక వైద్య కళాశాలల్లో అధ్యాపకుడిగా పనిచేశాను. పిల్లల బాధ్యతలు నెరవేరాయి. ఇప్పుడు మళ్ళీ భారతదేశం తిలిగివచ్చి క్లినిక్ పెట్టుకున్నాను. ఇప్పుడు నా వయస్సు 71 సంవత్సరాలు. చాలా పరకు సేవా భావంతోనే వైద్యం చేయడానికి ఇప్పపడతాను. వృత్తితో పాటు పారాయణ, హోరతులు అస్త్ర చేసుకునే అవకాశాన్ని కల్పించారు.

ఈ విధంగా నాకు ఊహ తెలిసినప్పటినించి ఇప్పటి పరకు నా వెనుకే వుండి నన్ను కాపాడుతున్న సమర్థ సద్గురు సాయినాథునికి సహస్రకోటి కృతజ్ఞతాభవందనాలు!! ●

గోర్యాని గ్రౌం తీలు

శ్రీ వెంకారెడ్డి, జంగిలు

పూ జ్యోతి భరద్వాజ గురుదేవుల లీలావైభవాన్ని ఒంగోలు వాస్తవ్యాలు శ్రీ వెంకారెడ్డిగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు.

ఒంగోలులో పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలి ఆరాధనా రజతోత్సవ వేడుకల్లో వాలి బృందావనం దగ్గర సత్యంగసభ్యలోకరు నాకు శ్రీసాయిలామృతంగ్రంథమిచ్చి మూడుసార్లు పారాయణ చేయమన్నారు. అంతకుముందు కేవలం పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలి సమాధిని దల్చించుకుంటూ వుండేవాడిని. తరవాతనుంచి ఎక్కువగా వాలి సన్నిధికి వెళ్లి సేవించుకోవడం మొదలుపెట్టాను. తరువాత శ్రీ గురుచలత్త, పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు ప్రాసిన ఇతర ర్ఘంథాలు కూడా పారాయణ చేశాను.

ఒకసాల స్వప్నంలో పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు దర్శనం యిచ్చారు. అఖి తిరుమల కొండలా వుంది. అక్కడ ఒకచోట పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు తెల్లటి వస్తూలు ధరించి కూర్చుని దర్శనమిచ్చారు. నేను, ‘అదేమిటి! మన మాస్టరుగారు యిక్కడ వున్నారు!’ అనుకుని, దగ్గరకు వెళ్లి పాదనమస్కారం చేసుకుని కూర్చున్నాను. పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు ఒక పశ్చం నిండా సమృద్ధిగా శిండివంటలతో కూడిన భీజనం వడ్డించి నాకు అంబించారు. నేనప్పుడు పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలతో, “నేను విద్యానగరుకి వెళ్లివచ్చానడి, చాలా బాగుంది!” అని చెప్పగానే పకపకా నవ్వారు. ఆ నవ్వుతో నాకు మెలుకువ వచ్చింది.

అప్పటినుంచి నా సమస్యలన్నీ తీరిపోతూ వచ్చాయి! నాకు ఇద్దరు అమ్మాయిలు. ఇద్దరూ ఇంజనీరింగ్ అవుతూనే క్యాంపస్ సెలక్షన్ లో ఉద్యోగాలోచ్చిస్తిరపడ్డారు. కొంతకాలం క్రితం మా పెద్దమ్మాయికి పెళ్లి చేశాము. నాకు కొన్ని ఆరోగ్య సమస్యలున్న అపి అంతగా బాధించటం లేదు.

నేను ప్రతిరోజు దాదాపు ఇరవై నిముషాలు పూజ్యాల్మి

మాస్టరుగాలి సమాధికి ప్రదక్షిణలు చేస్తూ వుంటాను. ఒకసాల ప్రదక్షిణలు మొదలుపెట్టాక అకస్మాత్తగా సమాధి మీద పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు పడుకుని కనిపించారు! నాకు ఆశ్చర్యము, ఆనందం కలిగాయి. నేను ఆయనను చూస్తూ, దాదాపు ఏబై నిముషాలదాకా ప్రదక్షిణలు చేస్తూనే వున్నాను. ఆరోజు చాలా అద్భుతంగా అనిపించింది. అఖి పూర్తిగా పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలి దయ.

మేము ఏ యాత్రకి వెళ్లినా పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలికి చెప్పుకుని ధునిలో బెంకాయ వేసుకుని వెళ్లే ఆ యాత్ర చాలా బాగా జిలగేబి! ఆయన అనుగ్రహం అనుభవమయ్యాచి. అఖి యిక్కడ మా అందల అనుభవం. ఒకసాల నేను మాణిక్యనగర్, గాణ్డాపూర్ వెళ్లి అక్కడినుంచి అక్కలోకిట వెళ్లాను. ముందు రెండు క్షేత్రాలలోనూ ఏ ఇబ్బంది లేకుండా రూము తీసుకుని బసచేసాను. కానీ అక్కలోకిట ఒక్కలికి రూము యివ్వమన్నారు. నేను దర్శనం చేసుకుని వచ్చి పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలని, బాబాను తలచుకుంటూ, ఆరోజుకి ఆరుబయట పడుకుండామని అనుకుంటున్నాను. ఈలోపున ఒకాయనవావద్దకు వచ్చి, “మీరు తెలుగువారా?” అనడిగారు. నాకు పట్టలేని ఆనందం కలిగింది. “ఎక్కడ వుంటున్నారు?” అనడిగారు. “నాకు రూము దొరకలేదు. ఈరోజుకి ఇక్కడే పడుకుంచాను” అన్నాను. వెంటనే ఆయన, “నాతో రండి!” అని చెప్పి నాకు రూము యిప్పించారు! అద్భుతమైన ఆ బీలకు పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నాను.

మర్మాడు ఉదయమే 5 గంటలకు ఎదురు గదిలో వున్న వ్యక్తి నా గది తలుపుకొట్టి మరాటిలో, “హోరతికి సమయం అవుతోంది. మనం వెళ్లాము, సిద్ధం కండి!” అన్నాడు! నేను ఆశ్చర్యపోయాను. ‘మా ఇద్దలికీ పరిచయం లేదు, ఈయనెందుకు నన్ను లేపుతున్నాడు?’ అనుకుని, తలుపు వేసుకుని మళ్ళీ పడుకున్నాను. అతను మళ్ళీ తలుపు

కొట్టడు. ఇక తప్పేటట్టులేదని అతనితో వెళ్లాను. ఇద్దరం హోరతికి హోజురై పారాయణ చేసుకున్నాము. నాకు అతను దగ్గరుండి అక్కడ చూడవలసిన ప్రదేశాలన్నీ చూపించారు. ఆ యాత్ర చాలా బాగా జిలగించి. పూజ్యుల్ని మాస్టరుగాలికి చెప్పుకుని వెళ్లే ఎంత బాగా జిరుగుతుందో అర్థమైంది.

ఒకసారి పూజ్యుల్ని మాస్టరుగారు స్వప్నదర్శనమిచ్చి నాతో, “రోజు సమాధి చుట్టూ అగరువత్తుల ధూపంతో ప్రదక్షిణ చెయ్యి” అన్నారు. చిత్తంగా అదే రోజు అక్కడే నేవ చేసుకుంటున్న చంద్రారెడ్డిగాలికి కూడా స్వప్నంలో ఈ విషయాన్ని పూజ్యుల్ని మాస్టరుగారు సూచించారు! మర్మాడు మేమిద్దరం బ్యందావనంలో కలుసుకుని ఒకరకొకరం ఈ విషయాన్ని చెప్పుకుని ఆరోజునుంచి మేము వచ్చినప్పుడల్లా ఆ నేవ చేసుకుంటాము. మా నేవ కరోనా సమయం వరకూ నిరాటంకంగా కొనసాగించి. తరువాత మంచిరం తెరచినా మేము ఆ నేవ చేయలేదు. మరలా ఒకరోజు పూజ్యుల్ని మాస్టరుగారు మాకు స్వప్నంలో మేము అగరువత్తుల ధూపంతో సమాధి చుట్టూ తిరుగుతున్నట్టు చూపించారు. అప్పటినుంచి మరలా ఆ నేవ మొదలుపెట్టాము.

ఈ సంవత్సరం.. అంటే 2023, మార్చి నెన జిలగిన కల్యాణ మహాత్మవానికి ముందు నాకొక స్వప్నం వచ్చింది. అందులో విద్యానగరులో పూజ్యుల్ని అమృగాలి, పూజ్యుల్ని మాస్టరుగాలి కల్యాణిత్వం జిరుగుతోందిట. నేను అక్కడకు వెళ్లాను. వచ్చిన వాళ్ళందరూ పూజ్యుల్ని అమృగాలి, పూజ్యుల్ని మాస్టరుగాలి దర్శనం చేసుకుంటున్నారు. నేను కూడా దర్శనం చేసుకున్నాను. పూజ్యుల్ని అమృగారు నాకు ప్రసాదం ఇచ్చారు. నాకు చాలా సంతోషం కలిగించి. అట్టి స్వప్నం.

గుమ్మజంపొడులో జిలగే కళ్యాణిత్వవానికి వెళ్లాలని నాకు చాలా కోటికగా వుంది. కానీ ఇంట్లో పరిస్థితులు అందుకు అనుకూలంగా లేవు. మా పెద్దమ్మాయికి పాప పుట్టింది. నా భార్యకు ఆరోగ్యం సలగ్గా లేనందున నేను కూడా సహాయం చేయవలసిన అవసరం వుంది. కళ్యాణానికి వెళితే ఎక్కువసేపు వుండవలసి వస్తుంది కనుక నేను వెళ్లడం కుదిరేపని కాదు. ఇక నాకు ప్రాప్తం లేదని సలపెట్టుకున్నాను.

ఆశ్చర్యం! కల్యాణం రోజున ఉదయమే మా బంధువులలో కోంతమంది ఆడవారు మా ఇంటికి వచ్చారు! దానితో నాకు కల్యాణమహాత్మవానికి వెళ్ళడానికి

అవకాశం వచ్చింది! స్వప్నంలో విద్యానగర్లో పూజ్యుల్ని అమృగారు నాకు ప్రసాదం యిచ్చి, యిక్కడ కల్యాణానికి వచ్చే భాగ్యాన్ని కలిగించారు.

నా జీవితంలో అడుగడుగునా అన్ని సమకూరుస్తున్న శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల పాదపద్మములకు కృతజ్ఞతతో నమస్కారములు సమల్చిస్తున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!

సాధనలో ఎలా శరీగమించాలి?

ంపవ హేజె తరువాయి

అజూర్తు వల్ల ఆఱపాతే ఇల్లంతా అంధకార బంధురం అపుతుంది. మహాత్ములు నిరంతరం ఆత్మస్థలయి దల్చించేబి యి మూలశక్తినే. వాలకి యి స్ప్రష్టిలోనీ నానాత్మం గోచరించని కారణంగా స్వపర భేదం వుండదు. సంకల్ప వికల్ప రహితమై వాలి మనసు నిర్మలమైన ఆద్ధంలా ఉంటుంది.

ఎన్ని పూజలు చేసినా శ్రీ సాయి తమ మొర ఆలకించడం లేదని కొందరు వాపాతుంటారు. లౌకికమైన తల్లిదండ్రులే జిడ్డల అవసరాలను గుర్తించి తీరుస్తుంటారే, ఈ విశ్వాసికి తల్లి, తంత్రి, గురువు అన్ని తానే అయిన శ్రీ సాయి మన మొర యేందుకు వినడం లేదో జార్త్తగా ఆలోచిస్తే తెలుస్తుంది. వాస్తవానికి మనసి అనుగ్రహించేందుకు వారు నిరంతరం తపిస్తూ వుంటారు. మన ప్రారబ్ధమే వారు మనకు సహాయ పడకుండా అడ్డుకుంటుంది. జ్యోతిర్ ఆర్థాడైన జిడ్డకు అన్నం యిప్పాని కారణంగా తల్లికి జిడ్డ పై పైమ లేదనగలమా? ఈ విధమైన యోచనతో మన అవగాహనను చక్కిచ్చి భగవదనుర్పాంకై ఓర్చుతో వేచి వుండాలి. ఓర్చును కోల్పోయి పరమాత్మను అహంకారంతో విస్మయిస్తే మనం యేనాటికి భగవత్ కృపకు పొత్తులం కాలేము. భగవత్ప్రాప్తికి హృదయపూర్వకంగా తపిస్తే ఫలితం వుంటుంది. తపన అంటే లిజ్లు అనుకున్న దానికన్నా ముందు వచ్చినప్పుడు యెదుటి వ్యక్తి చేతిలోని పేపర్ లో తన నెంబర్ చూసుకునేందుకు విద్యార్థి పడే తపాతపా. ఈ తపన మనలను గమ్యానికి చేరుస్తుంది.●

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి	₹149.00
శ్రీ దత్తాపత్రార మహాత్ముము	₹75.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ హూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఆతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్యము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన హృదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	₹199.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జ్ఞాగ్యతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఆతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమపుడు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టర్ అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

భాద్రపద బహుళ దశమి అనగా అక్షింబరు 27, 2024 సుత్రవారం నాడు పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి జన్మదినోత్సవ వేడుకలు తిథి ప్రకారము గుమ్మ జంపాడు లోని మాత్రదేవి బిఘ్నస్నిధానములో వైభవంగా జరిగాయి.

ఆంగ్ర తాలమాన ప్రకారము అక్షింబరు 1, 2 తేదీలలో భక్తులందరూ మాత్రదేవి జన్మదినోత్సవాన్ని వారి బిఘ్నస్నిధానములో వైభవంగా జరుపుకున్నారు. గురువుతులు శ్రీద్వారకనాథీ జ్ఞానేశ్వర్ గారు, గురువుత్తిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు యిందుల్లా పొట్టాన్నారు. అభిషేకము, కించేప పూజ, సత్యంగాలు, సద్గుష్ణులు, అష్టావధానము, సుందరాకాండ పారాయణ మొదలైన కార్మక్రమాలు జరిగాయి. చుట్టూపక్కల గ్రామాల నుండే కాక, వేరువేరు ప్రాంతాలనుండి వచ్చిన భక్తులందరూ శ్రద్ధాభక్తులతో యిందుల్లా పొట్టాన్నారు.

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.
Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2024-2026, Regd.No. 37926/83.

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.